

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 110362/2026
Sp. zn.: ŽPZ/8015/2026/Bal
208.1 S10
Vyřizuje: Ing. Jana Balonová
Odbor: Odbor životního prostředí a zemědělství
Telefon: 595 622 993
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2026-08-04

Rozhodnutí – Veřejná vyhláška

Závazná část

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako věcně a místně příslušný správní orgán, a to příslušný úřad posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, podle § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 3 písm. f) a § 22 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), podle § 7 odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí **vydává tento závěr zjišťovacího řízení a rozhodl, že záměr s názvem**

„Provozovna Studénka“

(dále též jen „záměr“)

nemůže mít významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posuzován podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Zařazení záměru dle přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí:

Záměr „Provozovna Studénka“ naplňuje svým rozsahem a charakterem ustanovení bodu 56 Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu (2 500 t/rok) a bodu 86 Zařízení ke skladování ropy a ropných produktů od stanoveného limitu a zařízení ke skladování chemických látek a směsí klasifikovaných jako nebezpečné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí s kapacitou od stanoveného limitu (200 t) kategorie II přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; záměr byl posuzován dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Kapacita (rozsah) záměru:

I.etapa – jedna jednotka	kapacita zařízení	5 600	t/rok
		700	kg/hod
	Počet provozních hodin	8 000	hod./rok
	Výrobní kapacita:		
	Pyrolýzní olej 90 % hmotnostních	5 040	t/rok
	Procesní plyn 5 % hmotnostních	280	t/rok
	Pevný uhlíkový zbytek 5 % hmotnostních	280	t/rok
II.etapa – celkem tři jednotky	kapacita zařízení	16 800	t/rok
		2 100	kg/hod
	Počet provozních hodin	8 000	hod./rok
	Výrobní kapacita:		
	Pyrolýzní olej 90 % hmotnostních	15 120	t/rok
	Procesní plyn 5 % hmotnostních	840	t/rok
	Pevný uhlíkový zbytek 5 % hmotnostních	840	t/rok
	Nadzemní nádrž - olej	3 x 100	m ³
	Nadzemní nádrž - plyn	1 x 10	m ³

Umístění záměru:

Kraj:	Moravskoslezský
Obec:	Studénka
Katastrální území:	Butovice

Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry:

Záměr představuje vybudování a provoz zařízení pro termochemické zpracování odpadních plastů metodou depolymerizace v rámci stávajícího průmyslového areálu. Technologie je navržena jako kontinuální provoz s řízeným přívodem vstupního materiálu a kontinuálním odebráním výstupních frakcí. Hlavním účelem záměru je materiálové využití plastových odpadů formou jejich přeměny na využitelné produkty, při současném omezení množství plastů ukládaných na skládky nebo energeticky využívaných bez materiálové návratnosti.

Technologické řešení je založeno na endotermickém procesu v anaerobním prostředí (bez přístupu vzduchu/okysličovadel). Ohřev reaktoru je uvažován elektricky (keramickým ohřevem, alternativně indukčně), což umožňuje stabilní vedení procesu a přesnou regulaci teplotních zón. Vstupní materiál bude do areálu

dopravován jako předem vytříděný a nadrcený materiál, standardně v big-bazích, určený k přímému dávkování do technologie.

Záměr je koncipován do cílového stavu jako soustava 3 depolymerizačních jednotek o výkonu 700 kg/h (celkem 2 100 kg/h). Provoz bude etapizován; postupné uvádění jednotek do provozu umožní ověření parametrů a nastavení provozních podmínek před plným rozvojem záměru.

Výstupy procesu tvoří zejména:

- kapalný recyklát (olejová frakce) určený k dalšímu využití,
- procesní plyn po separaci, úpravě a vícestupňovém čištění; část plynu je uvažována k expedici,
- pevný (uhlíkatý) zbytek, který bude po ochlazení shromažďován a expedován k dalšímu využití nebo oprávněnému nakládání.

Součástí záměru jsou skladové a expediční kapacity pro vstupy i výstupy, včetně zajištění odděleného skladování šarží pro výstupní kontrolu. Provozní logistika je navržena tak, aby byla minimalizována víkendová doprava a aby doprava probíhala přednostně v režimu zabezpečeného areálu s řízeným provozem.

Záměr vyžaduje doplnění a úpravy areálové infrastruktury (zpevněné plochy, oplocení, minimální bezpečnostní osvětlení), napojení na areálové rozvody vody a zajištění likvidace splaškových vod. Odvodnění zpevněných ploch bude řešeno systémem dešťové kanalizace s retenčním prvkem a s předčištěním přes odlučovač ropných látek (ORL); provozní režim bude zahrnovat možnost havarijního omezení/uzavření odtoku. Z hlediska energetických nároků je klíčové zajištění elektrické energie prostřednictvím trafostanic dimenzovaných na cílový stav technologie a souvisejících pomocných provozů.

Navržené dopravní napojení je vedeno tak, aby byl kontakt provozu záměru s obytnou zástavbou minimalizován. V dané lokalitě však nelze hovořit o úplném vyloučení kontaktu s obytnou funkcí území, protože v širším okolí navazujících komunikací, zejména v prostoru ul. Butovická, se obytná zástavba nachází. Korektní je proto hodnotit navržené řešení jako minimalizaci přímého střetu s obytnou zástavbou, nikoli jako jeho úplné odstranění. Tomu odpovídá i závěr hlukové studie, která výslovně uvádí, že napojení záměru je řešeno s minimalizací přímého střetu s obytnou zástavbou a že objem vyvolané dopravy je velmi nízký. Významné kumulativní vlivy předmětného záměru na životní prostředí a veřejné zdraví v souvislosti s jinými záměry obdobného charakteru v dané lokalitě nejsou předpokládány.

Stručný popis technického a technologického řešení záměru:

Předmětem záměru je vybudování a provoz zařízení pro termochemické zpracování odpadních plastů metodou depolymerizace. Provoz je navržen jako kontinuální s řízeným přísunem vstupního materiálu a kontinuálním odběrem výstupních frakcí. Vstupní materiál bude přijímán vytříděný a nadrcený - určený k přímému dávkování do technologie. Ohřev reaktoru je navrhován elektricky. Odpady využitelné v technologii jsou odpady kategorie:

02 01 04 Odpadní plasty (kromě obalů),

04 02 09 Odpady z kompozitních tkanin,
12 01 05 Plastové hobliny a třísky,
15 01 02 Plastové obaly,
16 01 19 Plasty,
17 02 03 Plasty,
19 12 04 Plasty a kaučuk,
20 01 39 Plasty.

Zařízení pro termochemickou recyklaci mění organický materiál, který je do tohoto zařízení přiváděn v tuhém stavu za působení teploty v rozsahu 350 °C až 500 °C bez přístupu vzduchu v podtlaku. Za těchto podmínek je překročena mez termické stability organických materiálů, čímž dochází k dělení a štěpení makromolekulárních organických látek až na stálé nízkomolekulární produkty – olej (kapalný recyklát), plyn a tuhý zbytek (pevný uhlíkatý zbytek).

Výstupem z procesu je:

kapalný recyklát (olejová frakce) určený k dalšímu využití,
procesní plyn po separaci, úpravě a vícestupňovém čištění,
pevný uhlíkatý zbytek

Oznamovatel: (účastník řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu)

Právnícká osoba Green Future.cz a.s., IČO 11932678, se sídlem Stračovská Lhota 50, 503 15 Mžany

Zástupce oznamovatele:

Ing. Martin Vraný, Jindřišská 1748, 530 02 Pardubice

Zpracovatel oznámení:

Ing. Martin Vraný, Jindřišská 1748, 530 02 Pardubice

Podklady pro vydání rozhodnutí:

- Oznámení záměru zpracované dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí včetně jeho příloh (Ing. M. Vraný, Pardubice, březen 2026),
- vyjádření obdržena v průběhu zjišťovacího řízení (specifikace dále v textu).

Odůvodnění

Krajský úřad obdržel dne 8. 4. 2026 oznámení zpracované dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí záměru „Provozovna Studénka“ oznamovatele Green Future.cz a.s., IČO 11932678, se sídlem Stračovská Lhota 50, 503 15 Mžany, na základě plné moci zastoupen zmocněncem: Ing. Martin Vraný, Jindřišská 1748, 530 02 Pardubice.

Oznámení záměru bylo zpracováno Ing. Martinem Vraným v březnu 2026. Jako součást oznámení záměru bylo mj. doloženo stanovisko krajského úřadu č. j. MSK 35365/2026 dne 5. 3. 2026, kterým byl vyloučen

významný vliv záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit a ptačích oblastí v působnosti krajského úřadu. Dále bylo mj. doloženo posouzení akustické situace (Ing. M. Vraný, březen 2026), rozptylová studie (Ing. M. Vraný, březen 2026).

Na základě uvedeného oznámení, které splňovalo náležitosti dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, bylo zahájeno zjišťovací řízení záměru podle § 7 a přílohy č. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Oznámení bylo rozesláno dopisem č. j. MSK 57938/2026 ze dne 17. 4. 2026. Informace o oznámení záměru č. j. MSK 57929/2026 ze dne 17. 4. 2026 byla na úřední desce krajského úřadu zveřejněna dne 17. 4. 2026. Lhůta pro vyjádření k oznámení záměru byla stanovena na 18. 5. 2026.

Záměr byl zařazen dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí do bodu 56 Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu (2 500 t/rok) a bodu 86 Zařízení ke skladování ropy a ropných produktů od stanoveného limitu a zařízení ke skladování chemických látek a směsí klasifikovaných jako nebezpečné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí s kapacitou od stanoveného limitu (200 t) kategorie II přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Cílem zjišťovacího řízení bylo zejména zjistit, zda uvedený záměr má významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, zda bude posuzován v celém rozsahu zákona posuzování vlivů na životní prostředí a zda může samostatně nebo ve spojení s jinými záměry významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

Podle § 7 odst. 6 věty první zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“).

Charakteristika záměru:

Předmětem záměru je vybudování a provoz zařízení pro termochemické zpracování odpadních plastů metodou depolymerizace.

Technologie je navržena jako kontinuální provoz s řízeným přísunem vstupního materiálu a kontinuálním odběrem výstupních frakcí. Ohřev reaktoru je navržen elektricky pro zajištění kontinuálních teplot.

S ohledem na kritéria přílohy č. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí provedl příslušný úřad hodnocení vlivů záměru také na základě:

- velikosti záměru: Předloženým záměrem dojde k umístění technologie depolymerizace ve stávajícím průmyslovém areálu. Nejprve dojde k umístění jedné depolymerizační jednotky a následně k umístění dalších dvou depolymerizačních jednotek s celkovou kapacitou 16 800 t zpracovaného plastového odpadu ročně.
- kumulace vlivů záměru: Provozem záměru se nepředpokládají významné kumulace vlivů posuzovaného záměru a záměrů obdobného charakteru v jeho okolí.
- využívání přírodních zdrojů (zejména půdy, vody, biologické rozmanitosti): Předmětem záměru nedojde ke klasickému využívání či nakládání s přírodními zdroji. Záměrem nedojde k záboru zemědělského půdního fondu ani nedojde k dotčení lesních pozemků. Realizací záměru nedojde k významnému ovlivnění biologické rozmanitosti v lokalitě záměru nebo jejím okolí.

- nutnosti budování dopravní infrastruktury: Záměrem nedojde k budování nebo zásahům do veřejné dopravní infrastruktury.
- produkci odpadů: Při výstavbě záměru budou vznikat běžné stavební odpady. Při provozu záměru budou vznikat komunální odpady z provozu záměru a odpady z technologie. Nakládání s odpady bude zajištěno v souladu s platnými právními předpisy.
- znečišťování životního prostředí a rušivých vlivů: Vzhledem k charakteru záměru se nepředpokládá při provozování záměru vznik rušivých vlivů, které by mohly způsobovat ovlivnění veřejného zdraví či životního prostředí. Z hlediska znečišťování životního prostředí se provozem záměru nepředpokládá změna v kvalitě životního prostředí v dotčeném území. Při dodržování všech bezpečnostních a provozních opatření se provozem záměru tedy nepředpokládá možnost významného ovlivnění podzemních a povrchových vod, horninového prostředí, fauny, flóry.
- rizik závažných nehod nebo katastrof relevantních pro záměr: Vznik havárií nelze vyloučit. Opatření k minimalizaci rizik je možno stanovit v provozním či havarijním řádu. Nehody či případné změny způsobené změnou klimatu se nepředpokládají. Při provozu záměru se nepředpokládá, že by v budoucnu mohl ovlivnit makroklimatické jevy způsobované sluneční radiací nebo se významně podílel na změnách místního klimatického charakteru.
- rizik pro veřejné zdraví: Rizika pro veřejné zdraví při provozu záměru nejsou předpokládána.

Umístění záměru:

Záměr je umístěn na pozemku p.č. 2100/1 v katastrálním území Butovice do stávajícího areálu v území s průmyslovým využitím.

Charakteristika předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí:

Vzhledem k možným vlivům záměru na obyvatelstvo a na životní prostředí krajský úřad konstatuje, že z oznámení záměru vyplývá, že vlivy na obyvatelstvo se negativně neprojeví a nedojde ani ke zvýšení zdravotního rizika obyvatelstva realizací či provozem záměru.

Z předložených podkladů a posouzení záměru z hlediska jeho vlivů na jednotlivé složky životního prostředí a možného vlivu na obyvatelstvo je zřejmé, že povaha, rozsah, pravděpodobnost případných vlivů záměru na své okolí je akceptovatelná a nedochází k významné změně oproti stávajícímu stavu.

Vypořádání vyjádření obdržných k záměru:

Krajský úřad ve zjišťovacím řízení postupoval v souladu se zásadami dle přílohy č. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a vycházel z charakteru záměru, jeho umístění a charakteristiky předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí. V rámci zjišťovacího řízení krajský úřad vycházel především z oznámení záměru zpracovaného dle přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (Ing. M. Vraný, Pardubice, březen 2026) a z vyjádření obdržných k posuzovanému záměru.

Informace o oznámení záměru byla zveřejněna dne 17. 4. 2026 na úřední desce krajského úřadu a na internetu www.msk.cz, odkaz: úřad – úřední deska – E.I.A., SEA – Projednávané záměry, a to pod názvem: Provozovna Studénka. Veškeré informace o záměru jsou zveřejněny také na webových stránkách http://portal.cenia.cz/eiasea/view/eia100_cr, kód záměru MSK2470.

Lhůta 30 dnů pro zaslání vyjádření k oznámení záměru byla stanovena na 18. 5. 2026.

Ve výše uvedené lhůtě se k oznámení záměru vyjádřili (**seznam subjektů, jejichž vyjádření příslušný úřad obdržel v průběhu zjišťovacího řízení**):

1. dotčený správní orgán Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě, č. j. KHSMS 23876/2026/NJ/HOK ze dne 19. 5. 2026,
2. dotčený správní orgán Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. MSK 73081/2026 ze dne 18. 5. 2026,
3. dotčená veřejnost – Arnika – program Toxické látky a odpady – vyjádření ze dne 14. 5. 2026,

Vyjádření obdržená v rámci zjišťovacího řízení u záměru jsou k nahlédnutí na krajském úřadu nebo na internetu na adrese http://portal.cenia.cz/eiasea/view/eia100_cr, kód záměru MSK2470.

Krajský úřad vypořádává vyjádření obdržená k záměru následovně (**souhrnné vypořádání vyjádření obdržených v průběhu zjišťovacího řízení**):

1. **Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě** ve svém vyjádření neuvádí k předloženému záměru žádné připomínky.
Vzhledem k obsahu je vyjádření ponecháno bez komentáře.
2. **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, jako dotčený správní orgán, nemá k posuzovanému záměru zásadní připomínky. Z hlediska ochrany ovzduší pouze upozorňuje na změnu formulace – výdech x výdych. Z hlediska zákona o prevenci závažných havárií a integrované prevence upozorňuje na povinnosti vyplývající z platných právních předpisů.
Vzhledem k obsahu je vyjádření ponecháno bez komentáře. Připomínky nemají vliv na hodnocení vlivů záměru na životní prostředí.
3. **Arnika – program Toxické látky a odpady** - ve svém vyjádření uvádí, že požaduje posouzení záměru v celém rozsahu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a uvádí řadu připomínek k předloženému záměru.

Připomínka	Vypořádání
Nesprávná klasifikace záměru. Dle Metodiky MŽP (2023) se o recyklaci jedná pouze tehdy, pokud je výstup určen k materiálovému využití a je u něj ukončen odpadový režim. V případě, že produkt nepřestane být odpadem, jedná se o zařízení na úpravu odpadu (kód nakládání R12). Investor sám v oznámení přiznává, že pevný uhlíkový zbytek je aktuálně odpadem (kód 19 01 18). Trváme proto na tom, aby byl záměr v celém procesu EIA správně klasifikován jako zařízení na úpravu odpadu, nikoliv jako recyklační technologie, a to až do doby prokázání splnění kritérií pro ukončení režimu odpadu u všech výstupů.	Předně je třeba rozlišovat mezi klasifikací záměru pro účely procesu EIA, zařazením zařízení z hlediska nakládání s odpady, technologickou povahou procesu a právním režimem jednotlivých výstupních proudů. Připomínka tyto roviny směšuje a z toho následně dovozuje nesprávný závěr, že dokud není u každého výstupu předem a absolutně prokázáno ukončení režimu odpadu, nemůže být záměr označen ani posuzován jako termochemická recyklace. Oznámení záměru nepředkládá zařízení jako neurčitou úpravu odpadu bez jasného dalšího využití výstupů. Naopak výslovně jej zařazuje jako zařízení k využití odpadů, a to v režimu činností zahrnujících depolymerizaci s produktem určeným k materiálovému využití, případně

Vzhledem k tomu, že výstupní produkty budou prokazatelně obsahovat nežádoucí látky, nečistoty a rezidua toxických aditiv přenesená z původních odpadních plastů, musí být nakládání s nimi v souladu s Metodikou MŽP klasifikováno jako úprava odpadu pod kódy R12a (v případě úpravy pro následnou recyklaci) nebo R12b (v případě úpravy pro následné energetické využití), nikoliv pod kódy R3 či R5, které metodika připouští pouze pro kvalitní výstupy bez nečistot.	k energetickému využití, se způsoby nakládání R1b, R3a a R5a. V oznámení je uvedeno členění na energetické využití „pyrolýza s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu“ a na materiálové využití a recyklaci „pyrolýza s produktem určeným k materiálovému využití“. Podstatné je, že smyslem záměru není pouze převést vstupní odpad na jiný odpad. Pokud by výstupem zařízení byl bez dalšího pouze jiný odpad bez reálně doloženého využití, jednalo by se o zcela jiný provozní a právní režim a takové řešení by neodpovídalo deklarovanému účelu záměru ani principům nakládání s odpady. Právě proto oznámení a jeho přílohy dokládají nejen technologický proces, ale také charakter výstupů, jejich technické parametry, bezpečnostní klasifikaci, smluvní návaznosti a regulační rámec jejich dalšího využití. U kapalně frakce je doložen technický list pyrolýzního oleje „Pyrolysis light oil from waste plastics“, který jej charakterizuje jako směs alifatických a aromatických uhlovodíků, uvádí jeho použití jako suroviny pro výrobu chemických látek a stanovuje kvalitativní parametry, zejména hustotu, viskozitu, bod vzplanutí, obsah síry, vody, chloru, nerozpustných látek a výhřevnost. Technický list zároveň odkazuje na bezpečnostní list výrobce. Bezpečnostní list pyrolýzního oleje jej dále identifikuje jako látku typu UVCB s číslem ES 940-514-0, s uvedenou výjimkou z registrace podle čl. 2 odst. 7 písm. d) nařízení REACH pro zpětně získanou registrovanou látku. Bezpečnostní list současně uvádí relevantní určené použití: průmyslové použití, zejména jako suroviny pro chemický průmysl včetně výroby ropných produktů. Významné je rovněž vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu k pyrolýznímu oleji. MPO v řízení podle § 10 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, posuzuje mimo jiné, zda se výsledná věc běžně využívá ke konkrétnímu účelu, zda pro ni existuje trh nebo poptávka a zda splňuje pravidla pro uvádění výrobků na trh. Ve vyjádření k pyrolýznímu oleji „Pyrolysis light oil from waste plastic“ MPO potvrzuje, že tento olej vyrobený z vymezených odpadů procesem termochemické recyklace na technologické lince TDU2000® LT200E je běžně využíván ke konkrétnímu účelu, a to jako surovina pro syntézu základních petrochemických monomerů – etylenu, propylenu a benzenu, a že jde o věc, pro kterou existuje trh. Z uvedeného je zřejmé, že oznámení a jeho přílohy nedokládají pouze hypotetické nebo obecné využití výstupu, ale konkrétní výrobový a tržní směr pro hlavní kapalnou frakci. Připomínka Arniky proto nesprávně dovozuje, že výstupy mají být předem považovány pouze
---	--

	za odpad, a že proto celé zařízení musí být klasifikováno jako R12. Takový závěr neodpovídá obsahu předložených podkladů. Současně je třeba zdůraznit, že oznámení nepředjímá automatické a bezpodmínečné ukončení režimu odpadu u všech budoucích výstupních šarží. Režim konkrétního výstupu bude vždy záviset na splnění kvalitativních, technických a právních podmínek, zejména podle zákona o odpadech, REACH, CLP, technických listů, bezpečnostních listů a požadavků navazujících povolení. To však není důkaz nesprávné klasifikace záměru; naopak jde o standardní a nezbytný způsob řízení zařízení, jehož výstupy musí splnit konkrétní parametry pro zamýšlené využití. Jinými slovy, skutečnost, že výstupy budou podléhat šaržové kontrole a že neshodná šarže může být v případě nesplnění parametrů vedena jako odpad, neznamená, že celé zařízení je již předem pouze zařízením R12. Každé zařízení tohoto typu musí mít popsán režim pro případ neshodných výstupů. Existence takového režimu není popřením recyklačního nebo využívacího účelu záměru, ale podmínkou bezpečného a zákonného provozu. Obdobně nelze z toho, že pevná uhlíkatá frakce může být při nesplnění příslušných parametrů vedena v odpadovém režimu, dovozovat, že hlavní technologický proces je pouze úpravou odpadu. Pevná frakce představuje menšinový výstupní proud. Její další režim je vázán na splnění kvalitativních parametrů a na využití v odpovídajících zařízeních, zejména jako tuhé alternativní palivo, případně na odpadový režim u neshodných šarží. Rozhodující je, že dokumentace tento režim rozlišuje a nepracuje s nekontrolovaným uplatněním výstupů bez ověření kvality. Připomínka dále pomíjí, že pokud by byl záměr nastaven pouze jako úprava odpadu na jiný odpad bez prokazatelného využití výstupů, šlo by o podstatně slabší environmentální i právní řešení. Takový provoz by byl obtížně obhajitelný z hlediska účelu záměru, hierarchie nakládání s odpady i požadavků na nejlepší dostupné techniky. Předložené řešení je naopak postaveno na tom, že vstupní odpad má být využit a výstupy mají být uplatněny jako suroviny nebo využitelné produkty za splnění příslušných kvalitativních a právních podmínek. Pouhé zařazení pod R12 by tedy neodpovídalo deklarovanému a doloženému provoznímu cíli zařízení. Závěr připomínajícího subjektu, že záměr má být do doby ukončení režimu odpadu u všech výstupů klasifikován výlučně jako zařízení na úpravu odpadu, je proto nepřiměřený a neodpovídá obsahu oznámení ani příloh. Správnější je rozlišit, že:
--	--

	• záměr je v EIA posuzován jako zařízení k využití odpadů, • technologicky se jedná o termochemické zpracování plastových odpadů / termochemickou recyklaci, • hlavní kapalná frakce má doložené technické, bezpečnostní, REACH a tržní/regulační podklady pro další materiálové využití, • konkrétní výstupní šarže musí splnit kvalitativní a právní podmínky pro zamýšlené využití, • neshodné výstupy budou vedeny v odpovídajícím odpadovém režimu a předány oprávněným osobám. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení neobchází odpadový režim ani nepředjímá bezpodmínečné ukončení režimu odpadu u všech výstupů. Naopak rozlišuje jednotlivé výstupní proudy, dokládá jejich zamýšlené využití a předpokládá jejich kontrolu v navazujících povolovacích režimech. Klasifikace záměru jako zařízení k využití odpadů s výstupy určenými k materiálovému, případně energetickému využití, je proto věcně odůvodněná.
Nedostatečné doložení složení vstupů a přenosu toxických aditiv Metodika MŽP vyžaduje podrobný popis všech vstupujících odpadů včetně analýz na aditiva, barviva, zpomalovače hoření a POPs. Oznámení sice jednotlivé skupiny popisuje, ale neuvádí, co se s nimi v průběhu procesu děje a neuvádí je v hodnocení vlivů na zdraví. Dále jejich ověření odsouvá až na zkušební provoz. Jelikož se tato aditiva procesem chemicky nezníčí, hrozí jejich přechod do produktů, které se pak stávají nositelem stejných rizik jako původní odpad. Požadujeme doložení těchto analýz ve vstupu, studie osudu látek na základě vědecké literatury a doplnění do hodnocení vlivů na zdraví v souladu s metodikou SZÚ již nyní v rámci dokumentace EIA.	Připomínka vychází z předpokladu, že v rámci oznámení EIA musí být předem laboratorně doloženo přesné složení všech budoucích vstupních šarží a úplný osud všech potenciálně přítomných aditiv. Takový požadavek však neodpovídá povaze zjišťovacího řízení ani technologické realitě zařízení pracujícího s odpadními proudy. V této fázi je podstatné, zda oznámení identifikuje relevantní rizika, popisuje mechanismus jejich řízení, stanovuje základní akceptační podmínky vstupů, vymezuje nepřipustné vstupy, popisuje technologické bariéry a předpokládá ověřování kvality vstupních i výstupních proudů v navazujících povolovacích režimech. Oznámení s proměnlivostí vstupního materiálu výslovně pracuje. Vstupem záměru nemá být jakýkoliv plastový nebo textilní odpad, ale předupravený, vytříděný a nadrcený plastový/polymerní odpad splňující akceptační kritéria technologie, zejména požadavky na maximální velikost frakce, omezení obsahu PVC, omezení povrchové vlhkosti a vyloučení nežádoucích cizorodých příměsí. Oznámení současně uvádí, že vstupní plasty mohou obsahovat aditiva a stopové kontaminanty, včetně halogenovaných složek, a proto záměr pracuje s akceptačními kritérii vstupu a vícestupňovým čištěním procesního plynu. Z oznámení dále vyplývá jasná provozní logika: zařízení nemá být zásobováno proudy vhodnými pro mechanickou recyklaci ani proudy s problematickými halogenovanými

	příměsemi. Přípustnost konkrétního vstupu je vázána na splnění technologických a kvalitativních parametrů a na podmínky navazujících povolení; nepřipustné složky, zejména problematické halogenované příměsi a retardéry hoření, mají být vylučovány. Oznámení tedy nezamlčuje existenci aditiv, ale činí z jejich kontroly jeden ze základních prvků provozního režimu. Nelze proto přijmout závěr, že oznámení „odsouvá“ řešení aditiv až na zkušební provoz. Správnější je říci, že oznámení stanovuje princip řízení rizika a navazující řízení, zejména povolení provozu zařízení, integrované povolení a provozní řád, mají tento princip převést do závazných provozních podmínek. To je odpovídající postup. Zjišťovací řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. nemá nahrazovat provozní řád zařízení, přijímací protokol, laboratorní plán ani závazné podmínky integrovaného povolení. Má posoudit, zda navržený záměr a jeho systém řízení rizik umožňují vyloučit významné negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. V oznámení se tento motiv opakuje v několika rovinách: kontrola dodavatelského řetězce, akceptační kritéria, vstupní kontrola, možnost odmítnutí nevhodné dodávky, ověření klíčových parametrů ve zkušebním provozu, šaržová kontrola výstupů, oddělené nakládání s neshodnými proudy a jejich předání oprávněné osobě, pokud nesplní kvalitativní podmínky pro zamýšlené využití. Přípomínka Arniky tuto strukturu pomíjí a vytváří dojem, že oznámení předpokládá nekontrolované přijímání směsných plastů bez znalosti jejich vlastností. Takový výklad neodpovídá obsahu oznámení. K otázce POPs, PFAS a halogenovaných aditiv je třeba uvést, že dokumentace netvrdí, že se tyto látky v plastových odpadech nemohou vyskytovat. Naopak připouští, že některé plastové a kompozitní proudy mohou obsahovat fluorované povrchové úpravy, retardéry hoření, stabilizátory, barviva, změkčovadla, lepidla nebo jiné technologické příměsi. Z toho však nevyplývá, že by každý odpad s obsahem plastů byl pro zařízení automaticky přípustný. Rozhodující je skutečné složení konkrétní dodávky a splnění akceptačních kritérií. Pokud by konkrétní vstup obsahoval významné množství PFAS, POPs, bromovaných retardérů hoření, neznámých impregnací nebo jiných problematických aditiv neslučitelných s provozním režimem technologie, nebude do zařízení přijat. Právě proto není vhodné přesouvat těžiště vypořádání do formulace, že se v dokumentaci „doplní další zpřesnění“. Podstatné zpřesnění akceptačních kritérií, četnosti kontrol, rozsahu laboratorních analýz, postupu při pochybnostech o složení dodávky a postupu odmítnutí vstupu náleží především do navazujícího povolení provozu a provozního řádu. Tam bude možné stanovit závazná, kontrolovatelná
--	---

	a vymahatelná pravidla pro reálný provoz. Oznámení EIA k tomu poskytuje věcný základ; samo o sobě však nemá být detailním provozním manuálem. Předložené podklady současně nejsou pouze deklaratorní. K dispozici jsou analytické podklady ke vstupnímu materiálu od společnosti Mondeco, včetně laboratorního protokolu ALS Czech Republic, který dokládá vybrané parametry vzorku a výluhu, například pH, DOC, chloridy, fluoridy, sírany a vybrané kovy. Tento protokol nelze vydávat za úplnou charakterizaci všech budoucích šarží, ale je relevantním podpůrným dokladem k povaze předpokládaného vstupního proudu a k tomu, že vstupy nejsou ponechány pouze na slovním prohlášení dodavatele. Vedle vstupní kontroly je v oznámení popsán i technologický systém řízení látek, které mohou přecházet do procesních proudů. Výstupy procesu jsou rozděleny na pyrolýzní olej, procesní plyn po úpravě a čištění a pevný uhlíkový zbytek. Vedle těchto hlavních proudů jsou identifikovány provozní odpady z údržby a systémů čištění, zejména odpadní roztoky z mokrých stupňů, upotřebené sorbenty a další reziduální proudy. Pro tyto proudy mají být podmínky shromažďování a předávání stanoveny v provozním řádu, tedy v režimu, kde mají být provozní pravidla závazně nastavena. Rovněž výstupní proudy nejsou popsány pouze obecně. U procesního plynu je doložen technický list, který uvádí mezní hodnoty obsahu síry a vody a současně popisuje systém kontroly kvality produktu, včetně procesní plynové chromatografie, výpočtu fyzikálně-chemických vlastností, výhřevnosti, Wobbeho indexu, mezí výbušnosti a dalších analytických nástrojů. To dokládá, že kontrola výstupů není ponechána až na neurčitou budoucí úvahu, ale je součástí koncepce provozu. Požadavek Arniky na doložení „osudu všech aditiv“ již ve fázi oznámení je proto třeba odmítnout jako nepřiměřený. U odpadních plastů nelze před zahájením provozu popsat všechny budoucí kombinace příměsí na úrovni jednotlivých šarží. Lze a musí být popsán systém, který zajistí, že nevhodné nebo rizikové vstupy nebudou přijímány, že pochybné dodávky budou ověřeny nebo odmítnuty, že výstupy budou kontrolovány a že neshodné materiály nebudou uváděny do dalšího využití mimo odpovídající právní režim. Tento systém oznámení obsahuje. Připomínka tedy v této části zaměřuje požadavky na oznámení EIA s požadavky na navazující povolení provozu a provozní řád. V oznámení má být prokázáno, že riziko aditiv, POPs, PFAS, halogenovaných složek a přenosu nežádoucích látek do výstupů bylo
--	---

	identifikováno a že existuje přiměřený systém jeho řízení. Konkrétní závazné parametry přejímky, rozsah laboratorních kontrol, četnosti analýz, limity pro odmítnutí dodávky a postupy pro neshodné šarže mají být následně zakotveny v navazujících povoleních, kde budou zároveň kontrolovatelné příslušnými orgány. Za vhodné se proto považuje, aby v navazujícím povolení provozu zařízení byly stanoveny zejména: • akceptační kritéria pro vstupní odpady, • požadavky na doložení původu a charakteru dodávky, • režim administrativní, vizuální a případně laboratorní kontroly, • postup při pochybnostech o přítomnosti PFAS, POPs, halogenovaných retardérů hoření nebo jiných nepřípustných aditiv, • pravidla pro odmítnutí dodávky, • systém šaržové kontroly výstupních proudů, • postup odděleného skladování a nakládání s neshodnými šaržemi, • rozsah ověřovacích měření ve zkušebním provozu. Tato opatření však nejsou důkazem nedostatečnosti oznámení; vyplývají z právního rámce odpadového hospodářství, zejména ze zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, a z navazujících povolení režimů. Naopak představují logické pokračování systému řízení rizik, který je v oznámení již popsán. EIA hodnotí záměr a jeho možné vlivy; IPPC, povolení provozu a provozní řád následně stanoví konkrétní závazné provozní mantinely.
Absence hodnocení zdravotních rizik specifických polutantů a akutních stavů Předložené hodnocení vlivů na zdraví je v rozporu s metodikou SZÚ AN 17/15, neboť posuzuje pouze standardní látky (NOx, PM10 atd.) a zcela pomíjí specifické polutanty relevantní pro pyrolýzu (vč. chlorovaných a brómovaných dioxinů a furanů, PFAS, mikroplastů atp.). Dále v rozporu s kap. 2.2 metodiky SZÚ nebyly posouzeny akutní účinky krátkodobých expozic při nestandardních stavech (servis, čištění reaktoru), ačkoliv investor přiznává vznik zápachu a únik látek v bezprostřední blízkosti obytné zástavby (cca 125 m od areálu). Dále nebyly rozporu s kap. 2.2 metodiky SZÚ posouzeny ani „další cesty expozice“ související s následným využitím	Připomínka vychází z nesprávného předpokladu, že záměr bude při běžném provozu nebo při servisních zásazích zdrojem volného úniku procesních plynů, uhlovodíkových par, dioxinů, PFAS, mikroplastů nebo jiných specifických látek do okolního ovzduší. Takový předpoklad však neodpovídá technickému řešení popsanému v oznámení. Technologie je navržena jako uzavřený řízený systém. Vlastní depolymerizační proces probíhá bez přístupu vzduchu, v uzavřeném reaktoru, za řízených provozních podmínek. Procesní plyn není odváděn volně do okolního ovzduší, ale je veden přes kondenzaci, separaci, vícestupňové čištění, sběr, kompresi a další technologické nakládání. Olejová frakce je odváděna do nádrží a související vzdušina je vedena zpět do plynového hospodářství. Pevný uhlíkatý zbytek je odváděn uzavřenou technologickou cestou a po vychlazení skladován odděleně.

produktů, ani nebyla provedena povinná analýza nejistot vyplývající z nasazení nové, v praxi neověřené technologie.	Nelze proto vycházet z analogie se spalovacím nebo otevřeným tepelným procesem, kde by byly procesní plyny přímo emitovány do ovzduší. Posuzovaná technologie není koncipována jako zdroj běžných kontinuálních emisí specifických organických polutantů do okolního prostředí. Relevantní expoziční cesta pro obyvatelstvo je v oznámení posuzována zejména prostřednictvím standardních složkových vlivů — ovzduší, hluk, doprava, odpady, vody a havarijní rizika. Z hlediska ovzduší byly v rozptylové studii hodnoceny znečišťující látky odpovídající reálně identifikovaným zdrojům záměru a související dopravě, zejména NO₂, NO_x, CO, SO₂, PM₁₀, PM_{2,5}, benzen a benzo(a)pyren. Tyto látky představují hodnotitelné modelové ukazatele vlivu záměru na imisní situaci v území. Připomínka Arniky požaduje doplnění dalších látek bez toho, aby doložila konkrétní emisní tok, reálnou expoziční cestu a očekávanou koncentraci těchto látek v okolním prostředí. Specifické látky typu PCDD/F, PBDD/F, PCB, PFAS nebo další perzistentní organické látky nejsou v oznámení popřeny jako obecně možné látky v některých problematických vstupních prouděch. Dokumentace s tímto rizikem pracuje jiným způsobem než prostým dopočtem hypotetických emisí. Základním opatřením je prevence na vstupu, tedy nastavení akceptačních kritérií, kontrola dodavatelského řetězce, odmítnutí nevhodných vstupů a vyloučení proudů s významným obsahem halogenovaných aditiv, bromovaných retardérů hoření, PFAS, POPs nebo jiných problematických příměsí. Následně je riziko řízeno oddělením výstupních frakcí, čištěním procesního plynu, kontrolou výstupů a režimem neshodných šarží. Požadavek na samostatné kvantitativní hodnocení akutních zdravotních rizik pro široký soubor hypotetických specifických polutantů by byl důvodný tehdy, pokud by oznámení identifikovalo konkrétní emisní zdroj těchto látek s reálným dopadem na obytnou zástavbu. Tak tomu zde není. Předpokladem záměru není volné vypouštění procesního plynu, ale jeho uzavřené vedení, kondenzace, čištění, komprese a předání k dalšímu využití. Bez identifikované reálné expoziční koncentrace v obytném prostředí nelze mechanicky požadovat hodnocení zdravotních rizik pro každou látkovou skupinu, která se obecně může v některých plastových odpadech vyskytovat. K námitce akutních stavů při servisu, čištění nebo poruše je třeba uvést, že tyto stavy nejsou v oznámení opomenuty. Oznámení popisuje bezpečnostní ukončení provozu jednotky depolymerizace. Elektronický řídicí systém je naprogramován tak, aby při provozní anomálii automaticky aktivoval bezpečnostní vypínací sekvenci. Tato sekvence zahrnuje zejména okamžité vypnutí elektrického ohřevu reaktoru, zastavení pohonů plnění a vynášení pevné frakce a samočinné uzavření
--	---

	bezpečnostních mžikových šoupat, která uzavrou vstup i výstup reaktoru. Paralelně s uzavřením reaktoru je do reaktoru automaticky vpuštěn inertní argon. Ten zajistí prudké ochlazení prostoru reaktoru a vytvoření inertního prostředí. Ochlazení vnitřního prostoru reaktoru zastaví termochemickou reakci, takže zařízení přestává produkovat procesní plyn a kapalný recyklát. Podle oznámení nastává tento efekt do cca tří minut od aktivace vypínací sekvence, přičemž množství plynu vzniklé v tomto období je maximálně cca 1,3 m³. Tento objem bezpečně pojme vnitřní prostor reaktoru a příslušné evakuační armatury; není tedy dále distribuován do externích částí zařízení ani volně uvolňován do okolního prostředí. Takto popsaný bezpečnostní režim je podstatný právě z hlediska akutních expozic. Nestandardní stav neznamena otevření technologie do okolního prostředí, ale přechod do bezpečného režimu: uzavření, inertizaci, zastavení reakce, omezení vzniku dalšího plynu a následné řízené odčerpání zbytkových plynů. Konstrukce zařízení je tedy nastavena tak, aby při poruše nevznikl scénář nekontrolovaného úniku procesního plynu k obytné zástavbě. Stejně tak servisní zásahy a čištění zařízení nejsou popsány jako otevření aktivního, zahřátého a plynem naplněného systému. Oznámení uvádí, že před servisním zásahem má být zařízení nejprve vyprázdněno, má být provedena úplná depolymerizace obsahu, následně má být vše odtahováno a zařízení vychlazeno. Bez dokončení servisního vyprázdnění zařízení v maximálním rozsahu se zařízení neotevírá. V případě potřeby je zbytkový plyn odsát vakuovým nebo externím kompresním systémem do k tomu určené nádoby či technologické části. Tvrzení připomínky, že při servisu a čištění dochází k významným akutním expozicím obyvatelstva, proto neodpovídá popsanému režimu provozu. Oznámení připouští, že při servisním otevření nelze dosáhnout absolutního vakua a může dojít ke krátkodobému lokálnímu pachovému projevu v bezprostřední blízkosti zařízení. Tento stav je však popsán jako lokální, krátkodobý a prostorově omezený na dosah metrů od technologie, nikoli jako expoziční situace s relevantním dopadem na obytnou zástavbu vzdálenou cca 125 m. Je třeba odlišovat pachový vjem při servisní manipulaci od zdravotně významné expozice specifickým toxickým látkám. Připomínka tyto dvě roviny směřuje. Skutečnost, že při mimořádné nebo servisní činnosti může vzniknout krátkodobý lokální zápach v prostoru technologie, sama o sobě neznamena, že obyvatelstvo bude akutně exponováno dioxinům, PFAS, PCB nebo jiným specifickým polutantům v koncentracích významných z hlediska zdraví. K takovému závěru by bylo nutné doložit konkrétní emisní tok, koncentraci, dobu trvání,
--	---

	meteorologickou situaci, přenos k receptoru a expoziční dávku. Připomínka tyto vazby nedokládá. Z hlediska ochrany zdraví je současně významné, že oznámení obsahuje systém provozních a havarijních opatření, která mají zabránit právě vzniku akutních expozic. Patří sem řízený podtlak, uzavřený reaktor, bezpečnostní mžiková šoupata, argonová inertizace, zastavení ohřevu, detekce provozních anomálií, detekce CH₄ a CO, záložní zdroj elektrické energie, odtah zbytkových plynů před servisem, vychlazení zařízení a zákaz otevření zařízení před dokončením servisního vyprázdnění v maximálním rozsahu. Připomínka dále uvádí, že nebyly posouzeny další cesty expozice související s následným využitím produktů. Ani zde nelze souhlasit s tím, že by šlo o nedostatek oznámení. Následné využití pyrolýzního oleje, procesního plynu a pevné frakce je řešeno prostřednictvím technických listů, bezpečnostních listů, smluvních návazností, vyjádření MPO k pyrolýznímu oleji, režimu kontroly kvality výstupů a navazujících povolení odběratelů. EIA posuzuje vlivy záměru v daném místě, nikoli podrobné zdravotní hodnocení všech navazujících průmyslových procesů u samostatných odběratelů v jiných zařízeních. Pokud výstupní produkt nesplní kvalitativní nebo právní podmínky pro zamýšlené využití, nebude uváděn do tohoto využití jako výrobek či využitelný produkt, ale bude veden v odpovídajícím odpadovém režimu a předán oprávněné osobě. Ani zde tedy nejde o nekontrolovanou expoziční cestu, ale o standardní režim šaržové kontroly a nakládání s neshodnými výstupy podle právních předpisů. K požadavku analýzy nejistot je třeba uvést, že oznámení s nejistotami pracuje. Vlivy byly hodnoceny konzervativně, při maximální kapacitě a s nadsazením vstupních parametrů tam, kde to bylo relevantní. Záměr je současně navržen etapově, aby bylo možné ověřit provozní parametry první jednotky před rozšířením na cílový stav. Další provozní ověření, měření, kontrola výstupů a konkretizace limitních podmínek mají být předmětem navazujících povolení řízení, zejména povolení provozu, IPPC, provozního řádu a zkušebního provozu. Tato skutečnost není důkazem nedostatečnosti oznámení. Naopak odpovídá běžné dělbě rolí mezi EIA a navazujícími řízeními. EIA hodnotí, zda záměr může mít významné negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. IPPC, povolení provozu, provozní řád a zkušební provoz následně stanoví závazná, kontrolovatelná a vymahatelná pravidla pro reálný provoz zařízení, včetně monitoringu, servisu, havarijních postupů a případných ověřovacích měření. Za vhodné lze považovat, aby v navazujících povoleních byly dále konkretizovány zejména podmínky pro: • bezpečnostní odstavení technologie,
--	---

	• odtah zbytkových plynů před otevřením zařízení, • servisní a čisticí postupy, • zákaz otevření zařízení před vyprázdněním, odtažením a vychlazením, • režim evidence servisních zásahů a případných pachových událostí, • kontrolu těsnosti a funkčnosti plynového hospodářství, • ověřovací měření relevantních látek ve zkušebním provozu podle požadavků příslušných orgánů. Tato opatření však nejsou důkazem absence hodnocení zdravotních rizik v oznámení. Vyplývají z právního a technického rámce bezpečného provozu zařízení. Oznámení identifikuje relevantní rizikové stavy, popisuje technická opatření k jejich omezení a hodnotí, zda mohou vést k významnému ovlivnění obyvatelstva. Vzhledem k uzavřenému charakteru technologie, řízenému podtlaku, automatickému bezpečnostnímu odstavení, argonové inertizaci, odtažení zbytkových plynů před servisem a lokálnímu charakteru případných krátkodobých pachových projevů nelze dovodit významné akutní zdravotní riziko pro okolní obytnou zástavbu. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení neignoruje specifické polutanty ani nestandardní stavy; řeší je prostřednictvím prevence na vstupu, uzavřeného technologického systému, vícestupňového čištění, bezpečnostního odstavení, inertizace argonem, provozních pravidel servisu, šaržové kontroly výstupů a navazujících povolovacích mechanismů.
Klima, energetická náročnost a uhlíková bilance Namítáme, že deklarovaný „čistě pozitivní“ vliv záměru na životní prostředí a klima je v Oznámení pouze konstatován, nikoliv však podložen výpočtem. Podle Metodického pokynu MŽP je nezbytné do hodnocení zahrnout i nepřímé emise skleníkových plynů vyplývající ze zvýšené poptávky po dodávané energii. Jelikož záměr v cílovém stavu předpokládá extrémní spotřebu až 6 000 MWh elektřiny ročně na ohřev reaktorů, existuje důvodné podezření, že emise CO₂ z výroby této elektřiny (v rámci energetického mixu ČR) mohou být ve výsledku vyšší, než kolik CO₂ se reálně ušetří výrobou pyrolyzního oleje jako náhrady primární ropy. Požadujeme proto, aby dokumentace EIA obsahovala podrobnou energetickou a uhlíkovou bilanci zahrnující celý životní cyklus, která prokáže, zda záměr nepředstavuje energetické mrhání	Oznámení se otázkou klimatu, energetické náročnosti a toků uhlíku zabývá. Neomezuje se pouze na obecné tvrzení, že záměr má pozitivní environmentální efekt, ale uvádí hmotnostní bilanci vstupních a výstupních proudů, orientační uhlíkovou bilanci, časový aspekt uvolnění uhlíku v navazujících řetězcích a podpůrnou LCA studii. Z hlediska hmotnostní bilance je v oznámení pro cílový stav tří depolymerizačních jednotek uveden vstup cca 16 800 t/rok plastového materiálu. Z tohoto množství má vznikat přibližně 15 120 t/rok kapalné frakce, 840 t/rok procesního plynu a 840 t/rok pevného uhlíkatého zbytku. Oznámení tedy jasně popisuje, jakými hlavními proudy materiál a v něm obsažený uhlík zařízení opouští. Oznámení dále výslovně uvádí, že plastové odpady obsahují převážně fosilní uhlík a že vzhledem k proměnlivému složení vstupních proudů nelze v této fázi uvést jednu absolutně přesnou hodnotu obsahu uhlíku. To je správný a odborně poctivý přístup. Vstupní proudy mohou mít rozdílné složení podle typu polymerů, podílu aditiv a konkrétní skladby dodávek. Pro účely EIA je proto použit orientační interval typického obsahu uhlíku cca 0,70–0,86 t C/t vstupu, což při roční kapacitě odpovídá cca 11 760–14 448 t C/rok.

s negativním čistým dopadem na klimatický systém.	Tento uhlík v zařízení nemizí ani není v oznámení účelově opomenut. Oznámení uvádí, že uhlík opouští areál především ve výstupních prouděch, tedy v kapalně frakci, procesním plynu a pevné uhlíkaté frakci. Záměr není prezentován jako dlouhodobé ukládání uhlíku v místě provozu. Rozhodující je následný způsob využití výstupů u odběratelů. U kapalně frakce oznámení rozlišuje zejména možnost materiálového nebo chemického využití, kdy se uhlík může stát součástí dalších výrobků, a možnost palivového využití, kdy by uhlík byl oxidací uvolněn do atmosféry v horizontu týdnů až měsíců. U procesního plynu je uvedeno jeho řízené energetické nebo technologické využití. U pevné frakce je popsáno využití v režimu TAP, případně nakládání jako s odpadem při nesplnění kvalitativních parametrů. Oznámení tedy nezakrývá, že část uhlíku může být v navazujících řetězcích oxidována a uvolněna jako CO₂; naopak tuto možnost výslovně popisuje. Součástí oznámení je rovněž orientační přepočít emisního potenciálu při úplné oxidaci fosilního uhlíku obsaženého ve výstupech. Pokud by byl uhlík obsažený ve vstupním materiálu v navazujících řetězcích nakonec plně oxidován, odpovídá to emisnímu potenciálu cca 43 125–52 950 t CO₂/rok. Oznámení současně správně uvádí, že skutečný časový průběh uvolnění závisí na reálném poměru materiálového a energetického využití oleje, plynu a TAP. Nelze proto souhlasit s tvrzením, že uhlíková bilance v oznámení chybí. Naopak je uvedena v rozsahu odpovídajícím fázi oznámení záměru. Přesnější bilanci bude možné zpracovat až na základě skutečné skladby vstupních proudů, laboratorního stanovení elementárního složení a doloženého způsobu využití výstupních šarží. Tyto údaje logicky nemohou být s absolutní přesností známy před zahájením provozu konkrétního zařízení a před ověřením reálného dodavatelského a odběratelského řetězce. K energetické náročnosti je třeba uvést, že technologie je navržena s elektrickým ohřevem reaktoru. Skutečnost, že zařízení má významnou spotřebu elektrické energie, není v oznámení popřena. Uvedená energetická náročnost je součástí popisu záměru a je zohledněna jako vlastnost zvoleného technologického řešení. Připomínka Arniky pracuje s hodnotou až 6 000 MWh/rok a označuje ji za „extrémní spotřebu“. Takové hodnocení je však samo o sobě hodnotovým soudem, nikoli důkazem významného negativního vlivu na klima. Rozhodující je, zda je spotřeba energie zohledněna v bilanci a zda záměr ve svém celkovém materiálovém a emisním rámci představuje odůvodněné využití odpadních plastových proudů. Nad rámec základní uhlíkové bilance je jako příloha dokumentace doložena LCA studie. Tato studie je podpůrným podkladem pro posouzení uhlíkové stopy výrobní části řetězce. Pracuje s funkční jednotkou 1 kg
--	--

	„pure oil“ a s hranicí systému „cradle-to-gate“, tedy do okamžiku výstupu produktu z výroby. Výsledná hodnota uhlíkové stopy je ve studii uvedena řádově 0,365 kg CO₂ ekv./kg produktu pro uvažovaný energetický mix. Je však třeba zdůraznit rozdíl mezi EIA a LCA. LCA studie je metodicky specifický nástroj hodnocení životního cyklu produktu nebo procesu. Pro oznámení záměru podle přílohy č. 3 zákona č. 100/2001 Sb. není standardem ani reálně proveditelným požadavkem zpracovat úplnou produktovou LCA všech budoucích vstupů, výstupů, odběratelských řetězců, následných výrobků a jejich konce životnosti. Takové hodnocení závisí na konkrétních šaržích, skutečném energetickém mixu, finálním uplatnění oleje, plynu a pevné frakce a na navazujících průmyslových procesech mimo areál záměru. LCA proto nelze chápat jako náhradu EIA ani jako podklad, který by musel v této fázi definitivně prokázat úplnou klimatickou bilanci všech navazujících řetězců až do konce životnosti produktů. V oznámení má být vyhodnocen záměr, jeho přímé vlivy, relevantní nepřímé vlivy a základní logika toků materiálu a energie. Právě to oznámení činí. Samostatná LCA studie je k oznámení doložena jako nadstandardní podpůrný podklad pro výrobní část řetězce, nikoli jako povinnost nahradit následná produktová, provozní nebo odběratelská hodnocení. Požadavek Arniky, aby dokumentace EIA obsahovala detailní bilanci celého životního cyklu včetně všech následných způsobů využití výstupů, je proto nepřiměřený. V této fázi nelze předem přesně určit, v jakém konkrétním poměru budou jednotlivé výstupní šarže využity materiálově, energeticky nebo jinak, protože jejich režim bude záviset na kvalitativních parametrech, smluvních odběratelských vztazích a navazujících povoleních. Právě proto oznámení správně pracuje s bilanční logikou a s intervaly, nikoli s falešně přesným jediným číslem. Je současně nutné odlišit přímé emise z provozu zařízení v místě záměru od potenciálního následného uvolnění uhlíku v odběratelských řetězcích. Vlastní depolymerizace není spalovacím procesem v místě provozu; je navržena jako uzavřený termochemický proces bez přístupu vzduchu s elektrickým ohřevem. Výstupy jsou následně předávány k dalšímu využití podle jejich kvality a právního režimu. Potenciální budoucí oxidace uhlíku v navazujících zařízeních proto není totéž jako přímá emise z posuzovaného záměru v lokalitě Studénka. Za vhodné lze považovat, aby v navazujících povoleních a ve zkušebním provozu byla uhlíková a energetická bilance dále zpřesňována na základě skutečné skladby vstupních proudů, laboratorního stanovení elementárního složení, reálné spotřeby elektrické energie a doloženého způsobu využití výstupů. Takový postup však není důkazem nedostatečnosti oznámení. Vyplývá z povahy technologie a z právního rámce navazujících povolení
--	---

	režimů, kde se obecný bilanční rámec převede do provozních a kontrolních podmínek. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení obsahuje hmotnostní bilanci hlavních proudů, orientační uhlíkovou bilanci, popis osudu uhlíku ve výstupech, časový aspekt možného uvolnění CO₂, orientační emisní potenciál při úplné oxidaci, údaje o energetické náročnosti technologie a samostatnou LCA studii jako podpurný podklad. Požadavek na úplnou detailní produktovou LCA všech budoucích navazujících řetězců přesahuje účel oznámení EIA a náleží případně do následných specializovaných hodnocení, nikoli jako podmínka posouditelnosti záměru ve zjišťovacím řízení.
Formální zpracování variantního řešení Zákon 100/2001 Sb. a jeho příloha č. 3 vyžadují reálné porovnání environmentálně rovnocenných variant. Předložené varianty V0-V6 v oznámení jsou zpracovány spíše jako technicko-ekonomické zdůvodnění zvolené cesty a neobsahují srovnání vlivů na životní prostředí u odlišných lokalit (např. s větším odstupem od zástavby).	Oznámení obsahuje samostatnou část věnovanou zdůvodnění potřeby záměru, jeho umístění, přehledu zvažovaných variant a hlavním důvodům jejich výběru, respektive odmítnutí. Nejde tedy o situaci, kdy by oznamovatel pouze uvedl nulovou variantu a bez dalšího konstatoval, že existuje jediná realizační možnost. Příloha č. 3 zákona č. 100/2001 Sb. požaduje uvedení přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů pro jejich výběr, respektive odmítnutí. Z tohoto požadavku však nelze dovozovat povinnost uměle vytvořit několik technicky plnohodnotných projektových variant, pokud je záměr investičně, územně a technologicky připravován v jedné výsledné realizační variantě. Povinností oznamovatele je srozumitelně vysvětlit, proč byla zvolena konkrétní varianta, jaké jiné přístupy byly zvažovány a proč nebyly vybrány. To oznámení činí. Oznámení v části B.I.5 nejprve vymezuje potřebu záměru. Uvádí, že záměr spočívá v instalaci technologie depolymerizace, resp. termochemické recyklace, pro zpracování vybraných plastových odpadů za účelem jejich přeměny na využitelné výstupní frakce. Současně zdůrazňuje, že technologie je určena zejména pro plastové proudy, které jsou v praxi často obtížně mechanicky recyklovatelné, například směsné, znečištěné nebo jinak problematické frakce, které by v referenčním stavu zpravidla končily energetickým využitím nebo odstraněním. Dále oznámení vysvětluje nakládání s výstupy z procesu. Popisuje kapalnou frakci, procesní plyn a pevnou uhlíkatou frakci, včetně vazby na další využití, kvalitu výstupů, smluvní návaznosti a navazující povolení. Záměr tedy není posuzován izolovaně jako samotný technologický aparát, ale jako provozní systém se vstupy, výstupy a dalším nakládáním s výstupními proudy. To je významné i pro posouzení variant, protože varianta není jen „stroj v hale“, ale také způsob nakládání s konkrétními plastovými proudy. V oznámení je dále zdůvodněno umístění záměru. Jako rozhodující hlediska jsou uvedena dostupnost dopravního napojení, soulad s územním plánem, přístup

	k inženýrským sítím a využití stávajícího průmyslového areálu. Z hlediska životního prostředí je zdůrazněno, že umístění do stávajícího areálu omezuje potřebu záborů dosud nezastavěných ploch a umožňuje využití existující infrastruktury, včetně napojení na síť, řízeného odvodnění areálu a režimu zabezpečeného areálu. Oznámení tedy variantní otázku neomezuje pouze na jednoduché porovnání „realizace / nerealizace“. Pracuje s více rovinami variantního rozhodování: s nulovou variantou, s realizační variantou ve stávajícím areálu, s etapizací provozu, s dopravním a skladovým řešením, s nakládáním s výstupními proudy a s alternativami nakládání se vstupními odpady podle hierarchie odpadového hospodářství. Zásadní je zejména varianta V6, která se výslovně zabývá alternativním řešením nakládání se vstupními odpady podle hierarchie nakládání s odpady. Oznámení zde neformálně, ale věcně porovnává jednotlivé stupně hierarchie: předcházení vzniku odpadu, přípravu k opětovnému použití, mechanickou recyklaci, jiné využití, zejména energetické využití, a odstranění. Zvolený způsob nakládání je hodnocen z hlediska technické proveditelnosti, reálné využitelnosti výstupů, kvality, trhu, bezpečnosti a legislativy. Oznámení u mechanické recyklace uvádí, že je vhodná pro čisté, homogenní a dobře separovatelné proudy. Současně však konstatuje, že cílové vstupy pro záměr jsou definovány jako proudy často obtížně mechanicky recyklovatelné, například z důvodu směsnosti, znečištění, aditiv, vícevrstvnosti nebo plniv, kde mechanická recyklace vede k nízké kvalitě recyklátu nebo je technologicky či ekonomicky problematická. Záměr tedy nemá nahrazovat mechanickou recyklaci, ale doplnit řešení pro proudy mimo její reálný dosah. Oznámení současně hodnotí energetické využití jako reálnou referenční praxi pro obtížně recyklovatelné plastové odpady. Vysvětluje však, že přímé energetické využití vede k okamžitému využití energetického obsahu odpadu bez rozdělení na využitelné frakce, zatímco posuzovaný záměr přináší řízené rozdělení proudů a vytvoření výstupních komodit — oleje, plynu a TAP — určených k dalšímu využití podle kvality a povolení odběratelů. Rovněž varianta odstranění, zejména skládkování, je v oznámení výslovně hodnocena jako nejméně vhodná z hlediska hierarchie nakládání s odpady, protože u plastových odpadů neřeší jejich materiálový potenciál a není preferovanou cestou. Tvrzení, že oznámení neporovnává variantní přístupy nakládání s odpady, je proto fakticky nesprávné. Závěr varianty V6 je v oznámení formulován jednoznačně. Na základě posouzení hierarchie nakládání s odpady byla
--	--

	pro cílové proudy vstupních plastových odpadů jako relevantní a proveditelná zvolena varianta termochemického zpracování, a to jako doplňková cesta pro proudy, které nejsou vhodné pro mechanickou recyklaci. Oznámení současně stanoví, že záměr nemá konkurovat mechanické recyklaci tam, kde je reálně proveditelná a dává kvalitní recyklát, má řešit proudy, které by jinak typicky směřovaly do energetického využití či odstranění, a má vytvářet výstupní frakce určené k dalšímu využití v navazujících řetězcích. Nelze proto přijmout tvrzení, že variantní řešení není zpracováno. Oznámení naopak zpracovává varianty v rozsahu, který je pro tento typ záměru přiměřený a věcně podstatný. Nejde o samoúčelné kreslení několika alternativních dispozic technologie, které by neměly reálný investiční ani provozní základ. Jde o porovnání rozhodujících aspektů: zda záměr realizovat, kde jej realizovat, proč ve stávajícím areálu, jak jej etapizovat, jak řídit dopravu a skladování, jaký má vztah k mechanické recyklaci, jaké jsou alternativy nakládání se vstupními plastovými proudy a proč byla jako vhodná zvolena termochemická recyklace pro vybrané problematické proudy. Je třeba zdůraznit, že požadavek na varianty nesmí být vykládán jako povinnost zpracovat koncepční studii celého odpadového hospodářství nebo strategickou analýzu všech myslitelných technologií nakládání s plastovými odpady. Předmětem oznámení podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb. je konkrétní záměr, jeho účel, umístění, kapacita, technologie, vstupy, výstupy a možné vlivy na životní prostředí. Variantní úvaha má vysvětlit výběr posuzovaného řešení; nemá nahrazovat koncepční plánování odpadového hospodářství ani projektovou přípravu jiných hypotetických investorů. Připomínka Arniky navíc přehlíží, že právě variantní část oznámení reaguje na její vlastní typové požadavky. Je zde řešena mechanická recyklace, energetické využití, odstranění, kvalita vstupů, reálná využitelnost recyklátu, výstupní komodity, navazující povolení odběratelů i provozní nastavení dodavatelského řetězce. Pokud připomínkující subjekt tvrdí, že varianty nejsou zpracovány, opomíjí podstatnou část oznámení. Samotná skutečnost, že oznamovatel po porovnání variantních přístupů zvolil jednu výslednou realizační variantu, není vadou oznámení. Je to běžný výsledek projektové přípravy. Zákon nevyžaduje, aby oznamovatel předložil několik rovnocenných realizačních variant jen proto, aby bylo možné formálně vyplnit porovnávací tabulku. Pokud byly jiné přístupy posouzeny a odmítnuty, je rozhodující, zda jsou uvedeny důvody jejich odmítnutí. Ty v oznámení uvedeny jsou. Na základě porovnání variant byla jako posuzovaná zvolena varianta realizace technologie ve stávajícím
--	---

	průmyslovém areálu s etapovým rozvojem do cílového stavu. Ostatní přístupy byly odmítnuty zejména z důvodu vyšších zásahů do území, vyšších nejistot dopravní obsluhy a méně příznivého nastavení z hlediska řízení environmentálních aspektů. Oznámení současně uvádí, že finální parametry budou upřesněny v navazujících stupních přípravy a povolování, přičemž případné drobné úpravy nebudou znamenat významný posun vlivů na jednotlivé složky životního prostředí. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Variantní řešení je v oznámení zpracováno nejen formálně, ale věcně. Oznámení obsahuje nulovou variantu, realizační variantu, zdůvodnění umístění ve stávajícím průmyslovém areálu, posouzení provozních a logistických aspektů, etapizaci záměru a zejména samostatné porovnání alternativ nakládání se vstupními plastovými odpady podle hierarchie odpadového hospodářství.
Referenční zařízení a provozní data V Oznámení se oznamovatel opakovaně odvolává na zkušenosti s obdobnými provozy, konkrétně na výzkumný provoz ve Dvorcích u Bruntálu a dříve realizovaný projekt ve Svatém Jáně nad Malší. Předložené laboratorní protokoly se však omezují pouze na elementární analýzy a základní fyzikálněchemické vlastnosti výstupů. Zcela postrádají reálná data o výskytu a koncentracích rizikových látek, jako jsou PCDD/F (chlorované dioxiny), PBDD/F (bromované dioxiny), PCB či PFAS, které jsou pro proces termochemické recyklace plastů klíčové. Pokud má oznamovatel k dispozici provozní data z těchto referenčních zařízení prokazující deklarovanou bezemisnost a čistotu produktů ve vztahu k toxickým organickým polutantům, požadujeme jejich neprodlené doplnění do oznámení EIA. V opačném případě nelze tvrzení o „vyloučení vzniku dioxinů“ a „bezemisnosti“ považovat za podložené aktuálním stavem vědeckého poznání, jak vyžaduje zákon č. 100/2001 Sb.	K požadavku na doložení provozních dat z referenčního zařízení je třeba uvést, že posuzovaná technologie není pouze teoretickým konceptem bez provozní návaznosti. Obdobné technologické řešení bylo již předmětem povolovacích procesů a provozního ověřování. Tato skutečnost dokládá, že princip uzavřeného termochemického zpracování plastových odpadů, oddělení kapalně, plynně a pevně frakce, čištění procesního plynu a šaržové kontroly výstupů není pouze projektovou úvahou. Současně je však nutné správně vymezit, co lze od referenčních provozních dat požadovat ve fázi zjišťovacího řízení. Nelze mechanicky požadovat úplnou sadu historických měření všech potenciálních specifických polutantů, zejména PFAS, PCB, PCDD/F, PBDD/F nebo dalších POPs, pro všechny budoucí vstupní kombinace a výstupní šarže. Složení odpadních polymerních proudů je proměnlivé a konkrétní chování jednotlivých látek závisí na skutečném složení vstupu, provozních podmínkách a nastavení akceptačních kritérií. Podstatné je, že dokumentace nestaví bezpečnost záměru na předpokladu, že se tyto látky nikdy a za žádných okolností nemohou objevit. Naopak záměr s tímto rizikem pracuje systémově. Rizikové vstupy mají být vylučovány již při přejímce, zejména prostřednictvím kontroly dodavatelského řetězce, akceptačních kritérií, kontroly původu a charakteru odpadu, případně cíleného laboratorního ověření při pochybnostech. Vstupy s významným obsahem PFAS, POPs, PCB, bromovaných retardérů hoření, neznámých impregnací nebo jiných problematických aditiv nejsou vstupy vhodnými pro tuto technologii. Vedle prevence na vstupu je významná také kontrola výstupů. Finální výstupní proudy nemohou být uvedeny na trh nebo předány k deklarovanému využití pouze na základě obecného předpokladu, že vznikly v technologii. Musí splnit kvalitativní, technické a právní požadavky stanovené pro daný výstup. U pyrolýzního oleje jde

	zejména o požadavky technického listu, bezpečnostního listu, režimu REACH/CLP, pravidel pro ukončení režimu odpadu podle § 10 zákona č. 541/2020 Sb. a požadavků odběratele. U pevné uhlíkaté frakce jde o splnění parametrů pro deklarované využití, například v režimu tuhého alternativního paliva, včetně požadavků příslušných odběratelských zařízení. Pokud by konkrétní výstupní šarže nesplnila požadované parametry, nelze ji uvést jako výrobek, surovinu nebo TAP. V takovém případě musí být vedena v odpovídajícím odpadovém režimu, odděleně skladována, vyhodnocena a předána oprávněné osobě k odpovídajícímu způsobu nakládání, případně musí být přijata opatření k úpravě vstupního materiálu nebo provozního režimu. Tato skutečnost není slabinou dokumentace, ale základním kontrolním mechanismem zařízení. Právě právní a tržní rámec brání tomu, aby nevyhovující výstup byl nekontrolovaně uplatněn jako produkt. Není tedy správné tvrdit, že absence historických provozních analýz všech specifických organických látek ve všech možných maticích znamená neposouditelnost záměru. Rozhodující je, zda je popsán systém, který zabrání přijímání nevhodných vstupů, ověří kvalitu výstupů a znemožní uplatnění nevyhovujících šarží mimo odpovídající právní režim. Tento systém oznámení obsahuje. Z hlediska PFAS, PCB, POPs a dalších specifických látek je přiměřené, aby konkrétní rozsah ověřovacích analýz byl stanoven v navazujícím povolení provozu, IPPC, provozním řádu a ve zkušebním provozu. Právě v těchto režimech lze závazně určit, které matrice budou sledovány, s jakou četností, při jakých vstupních proudech, jaký bude postup při neshodném výsledku a jaké důsledky bude mít překročení stanovených parametrů. EIA k tomu vytváří odborný rámec; IPPC a provozní řád z něj následně vytvářejí vymahatelné provozní podmínky. Připomínka proto není důvodná v závěru, že bez předložení úplné databáze referenčních měření všech specifických polutantů nelze záměr posoudit. Relevantní provozní zkušenost a povolovací praxe obdobné technologie existují, avšak pro konkrétní šaržovou kvalitu výstupů je rozhodující až provozní kontrola. Pokud by se v praxi prokázalo, že určité vstupní proudy vedou k výstupům nesplňujícím technické, právní nebo tržní požadavky, nebude možné takové výstupy uvést na trh a dané vstupy nebude možné v zařízení dále přijímat bez změny provozního režimu nebo bez dodatečných opatření. Záměr tedy není založen na předpokladu, že rizikové látky mohou být přítomny a přesto budou výstupy bez dalšího uplatněny na trhu; je založen na opačném principu: pokud se nežádoucí látky v relevantní míře do výstupů propíší, výstup nesplní parametry pro zamýšlené využití a nemůže být jako takový uveden.
--	--

	Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení nepopírá potřebu provozního ověření specifických látek; naopak předpokládá systém vstupní prevence, šaržové kontroly výstupů, režim neshodných šarží a navazující povolovací podmínky. Právní rámec, požadavky odběratelů a tržní uplatnitelnost výstupů současně zajišťují, že nevyhovující produkt nebude možné legálně uvést jako výrobek nebo využitelný výstup.
Vznik PCDD/F a PBDD/F Arnika napadá tvrzení o vyloučení vzniku dioxinů a upozorňuje na teplotní okno 250–400 °C, PVC do 3 %, bromované retardéry a nemožnost vizuálně detekovat brom. Namítáme zásadní vědecký rozpor v Oznámení záměru ohledně vzniku dioxinů. Investor na str. 32 uvádí, že „vznik dioxinů v procesu termické depolymerizace plastů je vyloučen“, toto tvrzení je však vědecky nepodložené z následujících důvodů: Kritické teplotní rozmezí: Procesní teplota v reaktoru (uváděná v rozsahu 350 °C až 500 °C) se překrývá s obecně známým teplotním oknem pro tzv. de novo syntézu dioxinů, která probíhá nejintenzivněji v rozmezí 250-400 °C. Přítomnost chloru a bromu: Záměr počítá se zpracováním plastů s obsahem až 3 % PVC, což je masivní zdroj chloru pro vznik chlorovaných dioxinů (PCDD/F). Oznámení rovněž připouští, že u směsných plastů je realistické předpokládat přítomnost brómovaných zpomalovačů hoření. V takovém případě v reaktoru dochází k podobným chemickým mechanismům jako u chloru, což vede ke vzniku brómovaných dioxinů a furanů (PBDD/F) a směsných (PXDD/F) dioxinů, které vykazují srovnatelnou nebo vyšší toxicitu než jejich chlorované analogy. Brómované zpomalovače hoření jsou aditiva obsažená přímo v hmotě plastu. Vizuální kontrolou nadrcené směsi v big-bazích, kterou investor navrhuje, není fyzikálně možné přítomnost bromu detekovat. Vzhledem k extrémní toxicitě chlorovaných i brómovaných dioxinů a furanů požadujeme, aby investor v rámci dokumentace EIA předložil odbornou studii osudu látek v zařízení – jejich bilanci. Tato studie musí na základě chemických modelů a konkrétních fyzikálně-chemických parametrů jednotky REPOLYX prokazatelně vyvrátit riziko vzniku a přenosu	Připomínka vychází z předpokladu, že samotná možnost přítomnosti chlorovaných nebo bromovaných složek ve vstupních odpadech automaticky znamená významné riziko vzniku PCDD/F nebo PBDD/F a jejich následného uvolnění do životního prostředí. Takový závěr je nepřiměřeně zjednodušující. Pro posouzení rizika je nutné hodnotit konkrétní vstupní materiál, přítomnost prekurzorů, procesní podmínky, dostupnost kyslíku, teplotní režim, následné chlazení, čištění procesního plynu, přenos do výstupních frakcí a kontrolu finálních výstupů. Oznámení netvrdí, že plastové nebo kompozitní odpady nemohou obsahovat látky, které jsou z hlediska vzniku těchto sloučenin relevantní. Naopak s tímto rizikem pracuje již na úrovni vstupu. Základním preventivním opatřením je nepřijímání vstupů s významným obsahem halogenovaných aditiv, zejména bromovaných retardérů hoření, nežádoucích chlorovaných složek, výrazně kontaminovaných polymerních proudů, neznámých impregnačních nebo jiných rizikových příměsí. Kontrola vstupu, akceptační kritéria, znalost původu materiálu a možnost odmítnutí dodávky jsou proto zásadní součástí systému řízení rizik. Vlastní proces zároveň nelze ztotožňovat se spalováním. Depolymerizace je navržena jako uzavřený termochemický proces bez přístupu vzduchu, nikoli jako oxidační spalovací proces s volným odvodem spalin do ovzduší. Procesní plyn je veden řízenou technologickou cestou přes kondenzaci, separaci a vícestupňové čištění. Tím se zásadně liší od scénáře, se kterým připomínka implicitně pracuje, tedy od nekontrolovaného tepelného rozkladu nebo spalování halogenovaných odpadů. To neznamená, že lze vznik stopových množství PCDD/F nebo PBDD/F apriorně a absolutně vyloučit za všech myslitelných kombinací vstupu a provozních podmínek. Taková absolutní formulace by nebyla odborně vhodná. Správné je říci, že riziko je řízeno kombinací prevence na vstupu, technologického vedení procesu, čištění plynu, oddělení výstupních frakcí a kontroly výsledných produktů. Pokud by se ukázalo, že určitý vstupní proud vede ke vzniku nežádoucích látek v relevantní míře, takový vstup nemůže být v zařízení dále přijímán bez změny provozního režimu nebo doplňujících opatření. Podstatné je rovněž rozlišit vznik látky uvnitř procesu a její environmentálně významný přenos do okolí. Ani hypotetický vznik stopových množství v technologii

PCDD/F a PBDD/F do produktů při uvažovaném složení vstupních plastů (včetně limitu 3 % PVC a přítomnosti brómovaných aditiv).	neznamená automaticky emisní dopad na obyvatelstvo nebo ekosystémy. Rozhodující je, zda se látky dostávají do emisí, do výstupního oleje, plynu nebo pevné frakce v koncentracích významných z hlediska právních, technických nebo tržních požadavků. Oznámení proto nestaví ochranu prostředí pouze na tvrzení o samotném procesu, ale i na kontrole výstupů a režimu neshodných šarží. Pokud by se PCDD/F, PBDD/F, PCB, PFAS nebo jiné problematické látky v relevantní míře propaly do výstupního oleje, procesního plynu nebo pevného uhlíkatého zbytku, neznamená to, že takový výstup bude bez dalšího uveden na trh. Naopak: výstup by nesplnil kvalitativní, bezpečnostní nebo právní požadavky pro deklarované využití. V takovém případě musí být veden v odpovídajícím odpadovém režimu, odděleně skladován, vyhodnocen a předán oprávněné osobě, případně musí být upravena skladba vstupů nebo provoz zařízení. Právní rámec, požadavky odběratelů a tržní uplatnitelnost výstupů tedy samy vytvářejí další kontrolní bariéru proti uplatnění nevyhovujícího produktu. Požadavek na úplné předběžné doložení koncentrací PCDD/F a PBDD/F ve všech budoucích matricích již ve fázi oznámení EIA není přiměřený. U zařízení pracujících s odpadními polymerními proudy se konkrétní ověřování musí vztahovat ke skutečným vstupním proudům, provozním podmínkám a výstupním šaržím. Přesný rozsah měření, matrice, četnost analýz a reakce na případné neshodné výsledky patří do navazujícího povolení provozu, integrovaného povolení, provozního řádu a zkušebního provozu, kde budou tyto povinnosti závazné a kontrolovatelné. EIA má v této fázi posoudit, zda je riziko identifikováno a zda existuje reálný systém jeho řízení. To oznámení splňuje. Popisuje kontrolu vstupu, vyloučení problematických halogenovaných materiálů, uzavřený anaerobní proces, čištění procesního plynu, oddělení výstupních frakcí, kontrolu kvality výstupů a režim neshodných šarží. Navazující řízení pak mají tento systém převést do konkrétních provozních povinností. Za vhodné lze považovat, aby v navazujícím povolení provozu byly stanoveny podmínky pro ověřovací sledování PCDD/F, PBDD/F, PCB včetně dl-PCB, případně dalších relevantních POPs v návaznosti na skutečné vstupní proudy a výstupní matrice. Takové nastavení však není důkazem nedostatečnosti oznámení; vyplývá z právního a technického rámce postupného uvádění zařízení do provozu a z potřeby kontrolovat reálné provozní šarže. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení riziko vzniku PCDD/F a PBDD/F neignoruje, ale řeší je systémově: prevencí na vstupu, vyloučením nevhodných halogenovaných proudů, uzavřeným procesem bez přístupu vzduchu, čištěním plynu, kontrolou výstupů, režimem neshodných šarží a navazujícími povoleními
--	---

	podmínkami. Samotná obecná možnost vzniku stopových množství těchto látek není důvodem pro závěr, že záměr je neposouditelný nebo že oznámení neplní svou funkci.
Zranitelnost vůči extrémním projevům klimatu / záplavy Metodika vyžaduje posouzení zranitelnosti záměru vůči dopadům změny klimatu, jako jsou přívalové povodně nebo extrémní teploty. Oznámení pouze stručně konstatuje, že změny klimatu nebudou mít na záměr vliv v horizontu několika desítek let. Vzhledem k tomu, že areál se nachází v těsné blízkosti aktivních zón záplavových území řeky Odry, požadujeme, aby dokumentace EIA obsahovala reálnou analýzu rizik pro technologii v případě extrémních hydrologických jevů, včetně zajištění proti úniku nebezpečných látek (min. pyrolýzní olej) při zaplavení areálu.	Oznámení se otázkou změny klimatu zabývá v části věnované vlivům na ovzduší a klima. Rozlišuje vliv záměru na zmírňování změny klimatu, přizpůsobení se změně klimatu a zranitelnost samotného záměru vůči dopadům změny klimatu. Uvádí, že se jedná o stabilizované území bez významnějších povětrnostních vlivů, seizmicity a rizika povodní, a současně konstatuje, že záměr slouží k předcházení využívání přírodních surovin prostřednictvím termochemické recyklace. Přípomínka Arniky vychází z obecného odkazu na extrémní projevy klimatu a blízkost záplavových území Odry, avšak nevymezuje konkrétní mechanismus, kterým by mělo dojít k významnému environmentálnímu riziku záměru. Pro hodnocení zranitelnosti nestačí obecně uvést „přívalové srážky“ nebo „povodeň“. Je nutné určit, která technologická část má být ohrožena, jakou cestou by mohlo dojít k úniku závadných látek, jaký receptor by byl zasažen a jaké technické nebo provozní bariéry by selhaly. Záměr je umístěn ve stávajícím průmyslovém areálu, nikoli v nově zabíraném přírodním území. Technologie je navržena jako uzavřený technologický proces s elektrickým ohřevem, řízeným přívodem vstupního materiálu, kontinuálním odebíráním výstupních proudů a vícestupňovou ochranou proti průniku oxidličovadel do reaktoru a vnitřního systému. Tato skutečnost je podstatná i z hlediska zranitelnosti vůči mimořádným stavům: nejde o volně otevřený proces, z něhož by při srážkové události mohly být nekontrolovaně vyplavovány provozní látky. Ve vztahu k přívalovým srážkám je v dokumentaci popsáno řízené odvodnění areálu. Dešťové vody ze zpevněných ploch a střech mají být odváděny do systému dešťové kanalizace s retenčním prvkem. Dešťové vody ze zpevněných a manipulačních ploch, kde může docházet k výskytu provozních znečištění, mají být před zaústěním do navazujícího systému předčištěny přes odlučovač ropných látek. ORL je v oznámení výslovně označen jako nezbytný prvek ochrany vod, s požadavkem na pravidelnou kontrolu a údržbu. Součástí řešení má být retence o uvažované kapacitě cca 200 m³ pro nové objekty, která bude sloužit k vyrovnání odtokových špiček srážkových vod a k řízení odtoku podle kapacity navazující infrastruktury. Dále je uvažováno vyčlenění cca 20 m³ pro závlahu zeleně. Dokumentace současně uvádí, že koncepce odvodnění bude nastavena tak, aby nedocházelo k nekontrolovanému odtoku mimo areál, a že součástí provozního režimu bude možnost omezení nebo uzavření odtoku při mimořádné události, aby bylo možné zabránit odtoku potenciálně znečištěných vod mimo areál.

	Riziko úniku kapalného recyklátu je řešeno technickými opatřeními nezávislými na tom, zda je mimořádná situace vyvolána technickou poruchou nebo extrémní srážkovou událostí. Nové nádrže pro kapalný recyklát mají být nadzemní dvouplášťové, s monitoringem tlaku v meziprostoru pro detekci porušení pláště. Výdejní místo pro plnění autocisteren má být zabezpečeno a vybaveno záchytnou jímkou pro zachycení úkapů nebo úniků při manipulaci. Z hlediska nestandardních postupů je podstatné, že mimořádná hydrologická situace nemá být řešena až následnou likvidací následků, ale preventivním provozním režimem. V navazujícím provozním řádu a havarijním plánu lze konkretizovat zejména tyto postupy: • předpovědní sledování extrémních srážek a povodňové situace; • omezení nebo zastavení příjmu odpadů a manipulace s kapalnými výstupy při vyhlášení rizikového stavu; • kontrolu uzavření areálových odtoků a funkčnosti havarijních uzávěrů; • kontrolu retenčního systému, ORL, záchytných jímek a skladovacích míst před a po mimořádné události; • zákaz plnění autocisteren nebo manipulace s kapalným recyklátem při bezprostředním riziku zaplavení manipulačního místa; • zajištění vstupního materiálu a lehkých plastových frakcí proti úletu nebo splachu; • oddělené zachycení a vyhodnocení případně znečištěných srážkových vod; • kontrolu těsnosti skladovacích nádrží a potrubních tras po odeznění události; • obnovení provozu až po kontrole technologie, skladovacích míst, odvodnění a havarijních prvků. Tato opatření však nejsou důkazem nedostatečnosti oznámení. Vyplyvají z právního rámce ochrany vod, odpadového hospodářství, havarijní připravenosti a navazujících povolovacích řízení. Oznámení stanovuje technický a provozní rámec ochrany; provozní řád, havarijní plán, vodoprávní podmínky a případně IPPC následně stanoví konkrétní závazné postupy pro reálný provoz. Ve vztahu k extrémnímu suchu je zranitelnost záměru nízká. Voda není rozhodujícím technologickým vstupem vlastního procesu depolymerizace; oznámení uvádí spotřebu vody zejména pro personál. Riziko sucha proto nemá povahu scénáře, který by sám o sobě ohrožoval bezpečnost technologie nebo vedl k významnému environmentálnímu riziku. K širšímu klimatickému kontextu lze doplnit, že záměr může přispívat ke zmírňování změny klimatu nepřímo, a to zapojením obtížně mechanicky recyklovatelných plastových odpadů do řetězce dalšího využití. Oznámení uvádí, že záměr slouží k předcházení využívání přírodních
--	--

	surovin a umožňuje termochemickou recyklaci, přičemž vliv záměru je v tomto aspektu hodnocen pozitivně. Tento argument však nelze zaměňovat s tvrzením, že by samotný provoz lokálně eliminoval extrémní srážky nebo povodně. Jde o příspěvek k materiálovému využití a snížení tlaku na primární fosilní zdroje, nikoli o lokální protipovodňové opatření. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení zranitelnost vůči změně klimatu řeší a současně obsahuje opatření relevantní pro hlavní realistické klimatické scénáře: řízené odvodnění, retenci, ORL, možnost havarijního omezení nebo uzavření odtoku, dvouplášťové nádrže, monitoring meziprostoru, záchytné jímky, kontrolu skladování a navazující havarijný režim. Požadavek Arniky je formulován obecně a neprokazuje konkrétní mechanismus, kterým by záměr měl být vůči extrémním projevům klimatu nepřiměřeně zranitelný.
Modrá a zelená infrastruktura Metodický pokyn (2017) ukládá oznamovateli navrhovat opatření k rozvíjení tzv. zelené a modré infrastruktury (např. zasakování srážkových vod, propojovací prvky zeleně). Projekt ve Studénce však uvažuje převážně se zpevněnými živičnými a betonovými povrchy a tvorbou retenční nádrže. Navržená „obvodová zeleň“ je z pohledu metodiky nedostatečná. Požadujeme, aby dokumentace EIA navrhla progresivní prvky adaptace, jako jsou zelené střechy nebo otevřené zasakovací průlehy, které by naplnily podstatu adaptace na změnu klimatu.	Připomínka vychází z nepřiměřeného očekávání, že do stávajícího technologického průmyslového areálu lze bez dalšího vkládat prvky typu zelených střech, otevřených zasakovacích průlehy nebo rozsáhlých propojovacích pásů zeleně. Rozsah a typ opatření modré a zelené infrastruktury však musí odpovídat charakteru záměru, funkci areálu, bezpečnostním požadavkům technologie, prostorovým možnostem, geotechnickým podmínkám, provoznímu režimu a požadavkům ochrany vod. Posuzovaný záměr je umisťován do stávajícího průmyslového areálu. Nejde o urbanistickou transformaci rozsáhlého volného území ani o obytný nebo veřejný areál, kde by bylo možné uplatňovat široké spektrum krajinářských a pobytových opatření. Jedná se o provozní technologický celek s příjmem odpadních polymerních proudů, manipulací, skladováním vstupů a výstupů, provozem technologických jednotek, plynového hospodářství, nádrží a související dopravy. V takovém prostředí musí mít přednost bezpečný provoz, požární bezpečnost, přístupnost techniky, kontrolovatelné odvodnění, havarijní zabezpečení a možnost údržby. Oznámení a související technické podklady prvky modré infrastruktury obsahují. Dešťové vody ze zpevněných ploch a střech mají být odváděny do systému dešťové kanalizace s retenčním prvkem. Dešťové vody ze zpevněných a manipulačních ploch, kde může docházet k provoznímu znečištění, mají být před zaústěním do navazujícího systému předčištěny přes odlučovač ropných látek. ORL je v dokumentaci označen jako nezbytný prvek ochrany vod, s požadavkem na účinné zachycení ropných látek, pravidelnou kontrolu a údržbu. Součástí řešení je také retence s uvažovanou kapacitou cca 200 m³ pro nové objekty, sloužící k vyrovnání

	odtokových špiček srážkových vod a k řízení odtoku podle kapacity navazující infrastruktury. Dále je uvažováno vyčlenění cca 20 m³ zadržené vody pro závlahu zeleně. Dokumentace tedy nepracuje pouze s rychlým odvedením dešťových vod mimo areál, ale s jejich řízeným zachycením, retencí, předčištěním a částečným provozním využitím pro zeleň. Koncepce odvodnění je současně nastavena tak, aby nedocházelo k nekontrolovanému odtoku mimo areál a aby bylo možné odtok řídit podle požadavků správců sítí a vodoprávních rozhodnutí. Součástí provozního režimu má být rovněž možnost omezení nebo uzavření odtoku při mimořádné události, aby bylo možné zabránit odtoku potenciálně znečištěných vod mimo areál. To je u průmyslového provozu důležitější a environmentálně relevantnější opatření než formální doplnění prvků, které by mohly být provozně nebo bezpečnostně nevhodné. Požadavek na zelené střechy nelze považovat za automaticky vhodný ani přiměřený. U technologických objektů průmyslového provozu mohou zelené střechy narážet na statické, požární, provozní a údržbové limity, včetně potřeby pravidelného přístupu k technologii, prostupů, větrání, bezpečnostních prvků a požadavků na minimalizaci havarijních rizik. Zelená střecha není univerzální adaptační povinnost, ale konkrétní stavební řešení, které musí být technicky účelné, bezpečné a přiměřené danému typu objektu. Obdobně nelze bez dalšího požadovat otevřené zasakovací průlehy v manipulačních a provozních částech areálu. V průmyslovém provozu, kde se pohybují nákladní vozidla a kde se manipuluje se vstupními materiály a výstupními produkty, je často vhodnější řízené odvodnění přes kontrolovatelný systém, retenci a předčištění než plošné vsakování v blízkosti manipulačních ploch. U ploch s potenciálem provozního znečištění by otevřený vsak bez dostatečné kontroly mohl být z hlediska ochrany vod méně vhodný než systém kanalizace, ORL, retence a havarijního uzavření odtoku. Zelená infrastruktura je v rámci možností areálu řešena zejména zachováním a doplněním areálové a obvodové zeleně. Nelze však očekávat, že technologický provoz ve stávajícím průmyslovém areálu bude plnit funkci rozsáhlého biokoridoru nebo městského parku. Rozsah zeleně musí být slučitelný s dopravní obsluhou, požárními odstupy, přístupem záchranných složek, skladováním, bezpečnostním dohledem a ochranou technologie. Připomínka dále pomíní, že modrá a zelená infrastruktura není samoučelný seznam prvků, které je nutné za každou cenu doplnit do každého projektu. Jejím účelem je přiměřeně podpořit adaptaci na změnu klimatu, hospodaření se srážkovou vodou, mikroklimatickou stabilitu a ekologické funkce území. V posuzovaném
--	--

	případě jsou relevantními a proveditelnými opatřeními zejména řízené odvodnění, retence, předčištění vod z rizikových ploch, možnost havarijního uzavření odtoku, využití části zadržené vody pro závlahu zeleně a zachování či doplnění obvodové zeleně. Za vhodné lze považovat, aby v navazující projektové dokumentaci byly tyto prvky dále konkretizovány, zejména přesné řešení retenčního objektu, ORL, režim údržby, možnost využití zadržené vody k závlaze a rozsah sadových či obvodových úprav. To však není důkazem nedostatečnosti oznámení. Oznámení pro fázi EIA stanovuje věcný a technický rámec; konkrétní stavební a provozní řešení bude logicky upřesněno v navazujících povoleních. Připomínka je proto v této části nedůvodná. Dokumentace obsahuje přiměřené prvky modré a zelené infrastruktury odpovídající charakteru stávajícího průmyslového areálu: řízené odvodnění, retenci srážkových vod, předčištění vod z manipulačních ploch přes ORL, možnost havarijního uzavření odtoku, využití části zadržené vody pro závlahu zeleně a areálovou/obvodovou zeleň. Požadavek na zelené střechy nebo otevřené zasakovací průlehy nelze v daném typu technologického průmyslového provozu považovat za automaticky vhodný ani nezbytný.
Riziko zápachu v blízkosti obytné zástavby Dokumentace přiznává, že k úniku pachových látek a uhlovodíkových par bude docházet minimálně při pravidelném servisu a čištění zařízení. Vzhledem k tomu, že nejbližší domy jsou vzdáleny pouze cca 125 metrů a odborná literatura pro tyto procesy doporučuje odstup alespoň 500 metrů, požadujeme doložení nezávislé pachové studie, která objektivně vyhodnotí dopad těchto servisních stavů na obyvatele.	Připomínka vychází z předpokladu, že depolymerizační technologie bude při běžném provozu zdrojem trvalého nebo opakovaného pachového obtěžování okolí. Takový předpoklad však neodpovídá technickému řešení záměru ani způsobu, jakým je otázka zápachu v oznámení a rozptylové studii zpracována. Dokumentace se zápachem nezabývá pouze obecnou větou, ale rozlišuje jednotlivé provozní situace: běžný provoz, servisní činnosti, poruchové nebo havarijní stavy a vlastnosti jednotlivých vstupních a výstupních proudů. Toto rozlišení je podstatné, protože riziko zápachu nelze hodnotit abstraktně, ale vždy podle konkrétního zdroje, cesty úniku, doby trvání, četnosti a vzdálenosti k obytné zástavbě. V běžném provozu je depolymerizační linka popsána jako uzavřený systém udržovaný v mírném podtlaku. Vstupní materiál je přijímán přes zátkový systém, uhlíkový zbytek je po ukončení procesu vyžhán a je popsán jako inertní materiál bez zápachu, olej je čerpán do nádrží a odváděná vzdušina je vedena do plynového hospodářství, zatímco plyn je veden do kompresní jednotky. Kompresní jednotka plynu je rovněž popsána jako uzavřený systém. Z tohoto popisu vyplývá, že v běžném provozním režimu není technologický proces veden jako otevřený zdroj pachových látek. Procesní plyny nejsou volně vypouštěny do okolního ovzduší, ale jsou vedeny technologickou trasou přes navazující zařízení. To je zásadní rozdíl oproti provozům, kde vzniká zápach z otevřených skladů,

	fermentace, spalování, nedostatečně zakrytých nádrží nebo jiných volných emisních ploch. Oznámení zároveň uvádí, že z hlediska surovin a materiálů je vstupní materiál bez zápachu, uhlík bez zápachu, olej sice zápašný, ale s nízkou tenzí par, a tedy s nízkými emisemi ostatních plynů. Plyn je zápašný při úniku do ovzduší, avšak právě proto je v technologickém řešení veden uzavřenou plynovou trasou a kompresní jednotkou. Dokumentace dále korektně připouští, že absolutně nulové pachové projevy nelze garantovat při servisních nebo mimořádných stavech. Tím se však riziko nebagatelizuje, ale věcně vymezuje. U servisních činností je popsán postup, podle kterého je zařízení nejprve vyprázdněno úplnou depolymerizací obsahu, následně je plyn odtážen a zařízení je vychlazeno. Teprve poté může dojít k otevření technologie. Případný zápach je v dokumentaci popsán jako lokální, v dosahu několika metrů a po dobu několika sekund, protože absolutního vakua nelze technicky dosáhnout. Obdobně jsou popsány poruchové stavy. Depolymerizační jednotka má v případě poruchy pojmout plyn vzniklý v průběhu odstavování a v případě následné demontáže má být zbytkový plyn odčerpán externím kompresorem do mobilní nádoby. Při poruše technologie stlačování plynu má plyn zůstat v nízkotlaké části potrubí a být odčerpán před opravou. Jen u poruchy za kompresory a nemožnosti plnit tlakové lahve se uvažuje s minimálním množstvím plynu přes tlakový bezpečnostní ventil, přičemž oznámení tento scénář hodnotí jako stav s očekávaným výskytem méně než jednou za rok a objemem do 1 m³. To je z hlediska hodnocení zápachu důležité: oznámení nepracuje s fiktivním ideálním provozem, ale identifikuje i nestandardní stavy a uvádí jejich technické omezení. Pokud je zápach při servisním zásahu možný, je popsán jako krátkodobý a lokální, nikoli jako pravidelná imisní zátěž obytné zástavby. Z hlediska obytné zástavby je podstatná vzdálenost receptorů. Oznámení uvádí nejbližší obytné a bytové objekty přibližně ve vzdálenostech 125 m, 160 m a 175 m od objektů areálu. Při těchto vzdálenostech nelze lokální servisní pachový projev v dosahu několika metrů od zařízení zaměňovat s trvalým nebo významným pachovým obtěžováním obytné zástavby. Rozptylová studie pak uvádí, že zařízení jako takové je primárně bezemisní, přičemž možné malé emise organických látek jsou spojeny zejména se servisní fází nebo poruchou; i v těchto případech má dojít k vakuovému odsátí a vychlazení, takže případný zápach bude v dosahu metrů od zařízení. Studie proto uzavírá, že obtěžování zápachem u obytné zástavby lze při dodržení provozních pravidel vyloučit.
--	--

	Oznámení identifikuje potenciálně zápašné proudy, popisuje uzavřenost technologie, řízení tlakových poměrů, vedení vzdušin a plynů do plynového hospodářství, postup při servisu, poruchové scénáře, vzdálenost obytné zástavby a podpůrnou zkušenost z obdobného provozu. Za vhodné lze považovat, aby v navazujícím povolení provozu a provozním řádu byly dále konkretizovány zejména: • povinnost servisního otevření až po vyprázdnění, odtahení zbytkových plynů a vychlazení technologie; • evidence servisních zásahů a případných pachových událostí; • postup při poruše kompresní jednotky nebo plynové trasy; • kontrola těsnosti plynového hospodářství; • pravidla pro manipulaci s olejem a zamezení odvětrání mimo uzavřený systém; • postup pro vyhodnocení případné pachové stížnosti v prvních fázích provozu. Tato opatření však nejsou důkazem nedostatečnosti oznámení. Vyplývají z právního a technického rámce provozu zařízení a představují standardní převod již popsaného systému řízení rizik do závazných provozních podmínek. EIA hodnotí záměr a jeho možné vlivy; povolení provozu, IPPC a provozní řád následně stanoví konkrétní vymahatelné provozní mantinely. Přípomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení neignoruje riziko zápachu, ale naopak jej poměrně podrobně rozlišuje podle běžného provozu, servisních činností a poruchových stavů. V běžném provozu je technologie uzavřená, plynové a olejové proudy jsou vedeny řízeným systémem, servis probíhá až po vyprázdnění, odtahení a vychlazení zařízení a případný pachový projev je popsán jako krátkodobý a lokální. Z těchto důvodů nelze dovodit významné riziko obtěžování zápachem v obytné zástavbě.
Kontrola hierarchie nakládání s odpady Metodika i zákon prioritizují mechanickou recyklaci. Oznámení záměru postrádá konkrétní a technologicky podložený mechanismus kontroly, který by v běžném provozu garantoval dodržování hierarchie nakládání s odpady. Investor se spoléhá na neúčinnou vizuální deklaraci dodavatelů, přičemž zřízení vlastní laboratoře odsouvá až do budoucna. Požadujeme, aby dokumentace EIA obsahovala závaznou Metodiku příjmu odpadu, která bude zahrnovat konkrétní analytické postupy pro separaci mechanicky	Hierarchie nakládání s odpady není v oznámení pouze obecně zmíněna, ale je výslovně a věcně rozpracována ve variantním řešení záměru, zejména ve variantě V6 – alternativní řešení nakládání se vstupními odpady podle hierarchie nakládání s odpady. Oznámení zde popisuje jednotlivé stupně hierarchie: předcházení vzniku odpadu, přípravu k opětovnému použití, recyklaci, jiné využití a odstranění. Následně hodnotí jejich aplikovatelnost na cílové plastové proudy záměru. Z oznámení jednoznačně vyplývá, že záměr není koncipován jako náhrada mechanické recyklace. Mechanická recyklace je v dokumentaci uznána jako preferovaný způsob nakládání tam, kde je technicky, kvalitativně a ekonomicky proveditelná a kde vede k využitelnému recyklátu. Současně je ale správně

recyklovatelných proudů od zbytkových a stanoví nezávislý dozor nad plněním hierarchie odpadového hospodářství.	uvedeno, že samotný název polymeru — například PE, PP nebo PET — ještě neznamená, že konkrétní odpadový proud je reálně vhodný pro mechanickou recyklaci. Rozhodující není chemický název základního polymeru, ale skutečný charakter odpadu: čistota, homogenita, míra znečištění, vícevrstvnost, degradace, přítomnost aditiv, plniv, lepidel, povrchových úprav a schopnost získat stabilní a uplatnitelný recyklát. Čistý, samostatně vytříděný a homogenní proud PE, PP nebo PET je z hlediska nakládání s odpady zcela odlišná kategorie než směsný, kontaminovaný, vícevrstvý nebo degradovaný proud, který některý z těchto polymerů pouze obsahuje. Právě toto oznámení rozlišuje. Záměr je určen pro vybrané plastové proudy, které jsou v praxi obtížně mechanicky recyklovatelné, tedy zejména pro proudy směsné, znečištěné, aditivované, vícevrstvé, plněné nebo jinak technologicky problematické. Oznámení výslovně uvádí, že záměr má doplnit řešení pro proudy mimo reálný dosah mechanické recyklace, nikoliv mechanickou recyklaci vytěsňovat. Závěr varianty V6 uvádí, že zvolená varianta termochemického zpracování je doplňkovou cestou pro proudy, které nejsou vhodné pro mechanickou recyklaci, a že záměr nemá konkurovat mechanické recyklaci tam, kde je reálně proveditelná a dává kvalitní recyklát. Z toho, že oznámení připouští možnost výskytu polymerů jako PE, PP nebo PET ve vstupních prouděch, nelze dovozovat, že zařízení bude cíleně odebírat čisté, samostatně vytříděné a mechanicky recyklovatelné plasty. Uvedení těchto polymerů vymezuje chemickou povahu možných složek vstupních proudů, nikoliv povolení k odklánění kvalitních recyklovatelných komodit z mechanické recyklace. Oznámení současně stanoví, že dodavatelský řetězec má být nastaven tak, aby do zařízení nebyly cíleně směřovány proudy vhodné pro mechanickou recyklaci. Preferovány mají být proudy, u nichž mechanická recyklace není technicky nebo ekonomicky smysluplná, případně nevede k využitelnému recyklátu. Pokud se při přejímce nebo při kontrole dodavatelského řetězce zjistí, že konkrétní dodávka představuje samostatně vytříděný, čistý a homogenní proud vhodný k mechanické recyklaci, nemá být do technologie přijata a má být přednostně směřována do materiálové recyklace mimo zařízení. Požadavek Arniky, aby dokumentace EIA obsahovala již nyní závaznou detailní metodiku příjmu odpadu včetně konkrétních analytických postupů a nezávislého dozoru nad každou budoucí dodávkou, zaměřuje účel zjišťovacího řízení s účelem navazujících povolovacích režimů. EIA má posoudit záměr, jeho technologický princip, vstupy, výstupy, možné vlivy a systémová opatření k jejich řízení. Konkrétní závazná metodika přejímky odpadu, četnost kontrol, rozsah laboratorních analýz, postupy při pochybnostech o recyklovatelnosti dodávky
--	--

	a pravidla odmítnutí vstupu mají být závazně zakotveny v povolení provozu, IPPC a provozním řádu zařízení. To však neznamená, že oznámení je v tomto ohledu nedostatečné. Naopak, oznámení poskytuje jasný věcný základ pro následné provozní podmínky: definuje určení technologie, vztah k mechanické recyklaci, cílové problematické proudy, nežádoucí vstupy, akceptační kritéria, šaržovou kontrolu výstupů a režim neshodných materiálů. Navazující řízení mají tento rámec převést do vymahatelných provozních pravidel. To je standardní dělba rolí mezi EIA a provozním povolením. Z hlediska hierarchie nakládání s odpady je dále podstatné, že oznámení porovnává i další varianty nakládání. Energetické využití je zde popsáno jako běžná referenční alternativa pro část plastových odpadů nevhodných pro mechanickou recyklaci. Zároveň je však uvedeno, že přímé energetické využití nevede k vytvoření materiálů využitelných výstupních frakcí, zatímco posuzovaný záměr umožňuje řízené rozdělení proudů a vznik olejové frakce, procesního plynu a pevného uhlíkatého zbytku určených k dalšímu využití podle kvality a navazujících povolení. Odstranění, zejména skládkování, je v oznámení správně vyhodnoceno jako nejméně vhodná varianta, protože neřeší materiálův potenciál plastových odpadů. Tvrzení, že dokumentace neprokazuje soulad s hierarchií nakládání s odpady, je proto fakticky nesprávné. Hierarchie je v oznámení výslovně popsána, převedena do variantního hodnocení a aplikována na cílové plastové proudy. Dokumentace neříká „vezmeme jakýkoliv plast a zpracujeme ho depolymerizací“. Říká, že mechanická recyklace má přednost u proudů, kde je reálné proveditelná, zatímco posuzovaná technologie má sloužit pro proudy, které jsou pro mechanickou recyklaci nevhodné nebo problematické. Požadavek na „nezávislý dozor“ nad plněním hierarchie odpadového hospodářství je také třeba zasadit do právního rámce. Kontrola dodržování hierarchie není soukromou deklarací oznamovatele, ale vyplývá ze zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, a z povinností provozovatele zařízení při nakládání s odpady. Nad dodržováním těchto povinností vykonávají dohled příslušné správní orgány. Navazující povolení provozu, IPPC a provozní řád mohou dále stanovit konkrétní podmínky přejímky odpadu, evidence, kontroly a odmítání nevhodných vstupů. Za vhodné lze považovat, aby v navazujícím povolení provozu a provozním řádu byly konkretizovány zejména: • akceptační kritéria vstupních plastových proudů, • povinnost nepřijímat samostatně vytríděné, čisté a homogenní proudy vhodné pro mechanickou recyklaci, • způsob dokladování původu a charakteru vstupních odpadů,
--	---

	• postup kontroly dodavatelského řetězce, • postup při pochybnosti, zda je dodávka vhodná pro mechanickou recyklaci, • možnost laboratorního ověření problematických nebo sporných vstupů, • povinnost odmítnout nebo přesměrovat dodávku, která neodpovídá určení zařízení, • evidence odmítnutých nebo neshodných dodávek, • návaznost kontroly vstupů na kontrolu kvality výstupních šarží. Tato opatření však nejsou důkazem nedostatečnosti oznámení. Vyplynají z právního rámce odpadového hospodářství a z navazujících povolovacích režimů. Oznámení stanovuje věcný a environmentální rámec; provozní povolení a provozní řád následně stanoví konkrétní závazná pravidla pro přejímku a kontrolu vstupů. Přípomínka je proto v této části nedůvodná. Oznámení hierarchii nakládání s odpady nejen zmiňuje, ale věcně ji aplikuje ve variantním hodnocení. Záměr nepopírá přednost mechanické recyklace a není navržen k odklánění kvalitních plastových komodit od mechanické recyklace. Je určen jako doplňková technologie pro obtížně mechanicky recyklovatelné plastové proudy, které by jinak typicky směřovaly k energetickému využití nebo odstranění.
Závěr Arniky – požadavek na velkou EIA Na základě výše uvedené analýzy Oznámení záměru „Provozovna Studénka“ konstatujeme, že předložená dokumentace nesplňuje požadavky zákona č. 100/2001 Sb. a příslušných metodických pokynů MŽP. Klíčovými nedostatky jsou: vědecky nepodložená tvrzení o vyloučení vzniku PCDD/F a PBDD/F bez předložení odborné bilance látek; neúplné hodnocení rizik specifických polutantů (PCDD/F, PBDD/F, PFAS) a akutních expozic při údržbě; chybějící energetická a uhlíková bilance prokázání, že extrémní spotřeba elektřiny (6 000 MWh/rok) nepřekročí potenciální úspory CO₂; a nesprávná klasifikace jako recyklace místo úpravy odpadu. Bez těchto podkladů není možné provést kvalifikované posouzení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. Kvůli výše uvedeným nedostatkům požadujeme posouzení v plném rozsahu, tzv. velkou EIA.	Požadavek připomínajícího subjektu, aby byl záměr automaticky podroben posouzení v celém rozsahu podle zákona č. 100/2001 Sb., není s ohledem na obsah oznámení a jeho příloh důvodný. Přípomínky Arniky byly podrobně vyhodnoceny. Z jejich obsahu nevyplývá, že by oznámení opomíjelo některý zásadní okruh vlivů záměru na životní prostředí nebo veřejné zdraví. Předložené oznámení řeší technologický popis zařízení, vstupní a výstupní proudy, režim kontroly vstupů, vztah k hierarchii nakládání s odpady, variantní úvahy, nakládání s výstupy, čištění procesního plynu, provozní a havarijní stavy, vlivy na ovzduší, hluk, vody, klima, odpady, biologickou rozmanitost i riziko zápachu. Řada připomínek Arniky směřuje k otázkám, které jsou již v oznámení nebo přílohách řešeny, případně k otázkám, které svou povahou náleží do navazujících povolovacích řízení. Jedná se zejména o konkretizaci akceptačních kritérií vstupních odpadů, četnost laboratorních kontrol, systém šaržové kontroly výstupů, režim neshodných šarží, provozní postupy při servisu, monitoring v rámci zkušebního provozu a závazné podmínky provozního řádu. Tyto skutečnosti nejsou důkazem nedostatečnosti oznámení. Vyplynají z právního rámce odpadového hospodářství, ochrany ovzduší, integrované prevence, ochrany vod a provozního zabezpečení zařízení. EIA hodnotí záměr, jeho umístění, technologii a možné

	významné vlivy; navazující řízení následně převádějí popsaný systém řízení rizik do konkrétních závazných a kontrolovatelných provozních podmínek. Připomínkující subjekt opakovaně dovozuje nutnost celého procesu EIA z obecné existence potenciálních rizikových látek ve vstupních polymerních prouděch. Samotná možnost výskytu aditiv, POPs, PFAS, halogenovaných látek nebo jiných nežádoucích složek však neznámá, že záměr je neposouditelný nebo že musí mít významný negativní vliv. Rozhodující je, zda jsou tato rizika identifikována a zda je popsán systém jejich řízení. Ten je v oznámení založen zejména na kontrole vstupů, akceptačních kritériích, odmítnutí nevhodných vstupů, uzavřeném technologickém procesu, čištění plynu, kontrole výstupů a režimu neshodných šarží. Záměr zároveň není prezentován jako prostá úprava odpadu na jiný odpad bez dalšího využití. Oznámení a přílohy dokládají předpokládané další využití hlavních výstupních proudů, zejména pyrolýzního oleje, procesního plynu a pevné uhlíkaté frakce. Pokud konkrétní výstupní šarže nesplní požadované technické nebo právní parametry, nebude uvedena jako výrobek nebo využitelný výstup, ale bude s ní nakládáno v odpovídajícím odpadovém režimu. Tento postup je standardní součástí bezpečného provozního řízení, nikoliv důvodem pro závěr o nepřijatelnosti záměru. Princip předběžné opatrnosti nelze vykládat jako automatický požadavek na celý proces EIA u každého technologického záměru, u něhož existují provozní nejistoty řešitelné následnými podmínkami. Jeho smyslem je zajistit, aby byla rizika včas identifikována a aby byla přijata přiměřená preventivní a kontrolní opatření. Předložené oznámení tato rizika identifikuje a navrhuje systém jejich řízení; konkretizace těchto opatření je následně předmětem povolení provozu, IPPC, provozního řádu, havarijního plánu a zkušebního provozu. Na základě výše uvedeného nelze přisvědčit závěru Arniky, že oznámení je natolik nedostatečné, že by záměr musel být automaticky posouzen v celém procesu EIA. Připomínky mohou být využity jako podklad pro formulaci podmínek navazujících řízení, zejména v oblasti kontroly vstupů, ověřování výstupů, provozního monitoringu a havarijních postupů. Nepředstavují však samy o sobě důvod pro závěr, že záměr může mít významný negativní vliv na životní prostředí nebo veřejné zdraví, který by nebylo možné řešit podmínkami navazujících povolení.
--	---

S ohledem na výše uvedené (na informace předložené v rámci oznámení záměru, na umístění, povahu, rozsah záměru, popsanou velikost a významnost předpokládaných vlivů záměru na veřejné zdraví a životní prostředí, na vyjádření obdržená v rámci zjišťovacího řízení a zjišťovací řízení provedené podle zásad

uvedených v příloze č. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí) bylo zjištěno, že záměr, dle předložených podkladů, nemůže mít významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a krajský úřad rozhodl tak, jak je uvedeno v závazné části tohoto rozhodnutí.

V oznámení byly identifikovány a následně kvantifikovány podstatné předpokládané vlivy záměru, které by mohly negativně působit na jednotlivé složky životního prostředí a zdraví obyvatel. Z charakteru a velikosti případných vlivů na životní prostředí a případně veřejné zdraví vyplývá, že nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by bránily realizaci a provozu posuzovaného záměru. Předložené podklady byly pro účely posuzování vlivů záměru na životní prostředí dostatečné.

Připomínky spolku Arnika – program Toxické látky a odpady se týkají především nutnosti podrobnějšího rozpracování projektu záměru a zjištění, která jsou mnohdy možná až při konkrétním zkušebním provozu záměru, resp. v rámci následných správních řízení dle zvláštních právních předpisů v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví.

Uvedené požadavky a připomínky nevyvolávají nezbytnou nutnost posuzování záměru v celém rozsahu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jelikož je lze konkrétně řešit při detailnější přípravě záměru a v rámci případného zkušebního provozu zařízení.

Krajský úřad, ve smyslu § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, **žádá dotčený územní samosprávný celek** (město Studénka) **o zveřejnění tohoto rozhodnutí**, a to po dobu nejméně 15 dnů na své úřední desce.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání podle § 81 a následujících správního řádu. Právo podat odvolání proti tomuto rozhodnutí má podle § 7 odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí oznamovatel, dotčená veřejnost dle § 3 písm. i) bodu 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a dotčené územní samosprávné celky. Odvolání se podává k Ministerstvu životního prostředí podáním učiněným u zdejšího krajského úřadu, a to ve lhůtě dle § 83 odst. 1 správního řádu, tedy do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Splnění podmínek podle § 3 písm. i) bodu 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí doloží dotčená veřejnost v odvolání. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává v počtu 2 stejnopisů. Včas podané a přípustné odvolání proti rozhodnutí má podle § 85 odst. 1 správního řádu odkladný účinek. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Ing. Dana Bajger Kučová

vedoucí oddělení

hodnocení vlivů na životní prostředí a lesního hospodářství

Rozdělovník

I. Doručuje se veřejnou vyhláškou:

1. Oznamovatel: Green Future.cz a.s., Stračovská Lhota 50, 503 15 Mžany, prostřednictvím zmocněnce: Ing. Martin Vraný, Jindřišská 1748, 530 02 Pardubice.
2. Dotčené územní samosprávné celky:
 - a) Moravskoslezský kraj, 28. října 117, 702 18 Ostrava, hejtman kraje,
 - b) Město Studénka, náměstí Republiky 762, 742 13 Studénka.
3. Dotčené orgány:
 - a) Městský úřad Bílovec, oddělení životního prostředí a územního plánování, Slezské náměstí 1/1, 743 01 Bílovec,
 - b) Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě, Na Bělidle 7, 702 00 Ostrava,
 - c) Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, zde.
4. Dále obdrží:
 - a) Moravskoslezský kraj, IČO: 708 90 692, 28. října 117, 702 18 Ostrava, člen rady kraje Ing. Pavel Staněk,
 - b) Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Správa CHKO Poodří, Trocnovská 2, 702 00 Ostrava.

II. Doručuje se prostřednictvím datové schránky

Město Studénka, náměstí Republiky 762, 742 13 Studénka - **k vyvěšení na úřední desku územního samosprávného celku dle § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí**

